Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 1480/2003/EK RENDELETE

(2003. augusztus 11.)

a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert bizonyos elektronikus mikroáramkörök behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

(HL L 212, 22.8.2003, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 2116/2005/EK rendelete (2005. december 20.)	L 340	7	23.12.2005
►**M2**	A Tanács 584/2006/EK rendelete (2006. április 10.)	L 103	1	12.4.2006

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 314, 15.11.2006, 50. o. (2116/2005)
►**C2** Helyesbítés, HL L 316, 16.11.2006, 35. o. (584/2006)

▼B

A TANÁCS 1480/2003/EK RENDELETE

(2003. augusztus 11.)

a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert bizonyos elektronikus mikroáramkörök behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező szubvencionált behozatallal szembeni védelemről szóló,1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ([1]), és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára ([2]),

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

(1) A 708/2003/EK bizottsági rendelettel ([3]) (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes kiegyenlítő vámot vetettek ki a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert bizonyos elektronikus mikroáramköröknek a Közösségbe irányuló behozatalára.

(2) Emlékeztetni kell arra, hogy a szubvenció és a kár vizsgálata a 2001. január 1-jétől 2001. december 31-ig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: VI). Az okozott kár értékelése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata az 1998. január 1-jétől a VI végéig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: bázisidőszak).

B. TOVÁBBI ELJÁRÁS

(3) Azoknak az alapvető tényeknek és megfontolásoknak a közzétételét követően, amelyek alapján az ideiglenes intézkedések bevezetéséről határoztak, számos érdekelt fél írásban ismertette álláspontját. A 2026/97/EK rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban az összes érdekelt fél, aki azt kérelmezte, lehetőséget kapott a Bizottság általi meghallgatásra.

(4) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt információk gyűjtését és ellenőrzését.

(5) Az összes érintett felet tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a végleges kiegyenlítő vámok kivetését és az ideiglenes vámok által biztosított összegek végleges beszedését javasolták. A tájékoztatást követően egy határidőt állapítottak meg, amelyen belül a felek előadhatták észrevételeiket.

(6) A felek szóbeli és írásbeli észrevételeit figyelembe vették, adott esetben pedig ezeknek megfelelően módosították az ideiglenes megállapításokat.

([1]) HL L 288., 1997.10.21., 1. o. Az 1973/2002/EK rendelettel (HL L 305., 2002.11.7., 4. o.) módosított rendelet.
([2]) 2003. július 25-i javaslat (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([3]) HL L 102., 2003.4.24., 7. o.

▼B

C. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(7) Mivel az érintett termék és a hasonló termék meghatározásával kapcsolatos ideiglenes megállapítások közzététele után nem nyújtottak be újabb észrevételeket, az ideiglenes rendelet (8)–(11) preambulumbekezdésének következtetéseit megerősítik.

D. SZUBVENCIÓK

(8) Az ideiglenes kiegyenlítő vám bevezetéséről szóló rendelet közzétételét követően a közösségi termelők, a Samsung Electronics Co., Ltd. (a továbbiakban: Samsung), a Hynix Semiconductor Inc. (a továbbiakban: Hynix), a koreai kormány (a továbbiakban: KK), a Korea Exchange Bank (a továbbiakban: KEB), a Korea Development Bank (a továbbiakban: KDB), a Citibank Seoul, a Woori Bank, a National Agricultural Cooperative Federation (Nemzeti Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetsége, a továbbiakban: NACF) és a Shinhan Bank ismertették álláspontjukat a Bizottság szubvenciókra vonatkozó megállapításaival kapcsolatban. Az észrevételek a következő intézkedésekre vonatkoztak: a 800 milliárd KRW összegű konzorciális hitel, a KEIC 600 millió USD összegű exporthitel-garanciája, a KDB kötvényprogramja, a hitelező bankok általi 1 trillió KRW összegű átváltható adóskötelezvény vásárlás 2001. májusában, valamint a 2001. októberi adósságátütemezési csomag. A vizsgált intézkedések értékelése szempontjából fontos tisztázni néhány általános kérdést a következő bevezető fejezetben.

1. BEVEZETÉS

i. *Kormányzati pénzügyi hozzájárulás*

(9) Az a kérdés, hogy mi minősül „kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak”, központi szerepet játszik ebben a vizsgálatban, ezért érdemes újra megfogalmazni az üggyel kapcsolatos irányadó elveket. Az alaprendelet 2. cikke szerint a szubvenció létének megállapításához először azt kell igazolni, hogy a kormányzat pénzügyi hozzájárulást biztosított. Az alaprendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint a „kormányzat” a kivitel származási országának területén lévő kormányzat vagy egyéb közjogi szervezet. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerint azt is kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak tekintik, amikor a kormányzat egy magánjogi szervezetet bíz meg az említett cikk i., ii. és iii. pontja szerint kormányzati hozzájárulásnak minősülő intézkedések végrehajtásával, illetve utasítja azt az intézkedések végrehajtására.

(10) Egy kormányzat vagy közjogi szervezet pénzügyi hozzájárulása önmagában szubvenciónak minősül, ha az előnyhöz juttatja a kedvezményezettet. Amennyiben egy szerv nem közjogi szerv, akkor automatikusan magánjogi szervezetnek tekintik, s így az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja alapján a szubvenció megállapítása érdekében igazolni kell azt, hogy kormányzati utasítás történt.

(11) A kormányzati tulajdon, még a 100 %-os tulajdon sem jelenti önmagában, hogy az érintett vállalat „közjogi szervezetnek” minősül. Továbbá a kormányzati tulajdon semmilyen szinten sem jelenti egy közjogi szervezet „megcáfolható vélelmét”. Azonban a kormányzat részesedése fontos, sőt bizonyos esetekben a legfontosabb tényező annak meghatározása során, hogy közjogi szervezetről van-e szó. Minél nagyobb a kormányzat részesedése az adott vállalatban, annál valószínűbb, hogy az közjogi szervezet.

(12) Amennyiben a vállalatok 100 %-ban magánkézben vannak, a kormányzat pedig nem fő részvényes, akkor általában nehéz megállapítani, hogy a vállalat közjogi szervezet-e, hacsak nem állnak rendelkezésre ezzel ellentétes meggyőző bizonyítékok. Mindkét esetben a vállalat magánjogi szervezetnek tekinthető, a

▼B

pénzügyi hozzájárulás biztosítására vonatkozó kormányzati „utasítást” pedig az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerint bizonyítani kell.

(13) Ezzel szemben, ha a kormányzat a vállalat legnagyobb részvényese, és különösen, ha többségi részvényese, akkor az érintett vállalat akár közjogi szervezetnek is tekinthető, amennyiben a többi ezzel kapcsolatos kritériumok teljesülnek. Ezek a kritériumok figyelembe veszik azt a szótári meghatározásokban is képviselt felfogást, amely szerint a közjogi szervezet olyan intézmény, amelyet felhatalmazták arra, hogy kormányzati szervként egy közösség nevében eljárjon, eltérően a magánjogi szervezettől, amely feltételezhetően a tulajdonosai érdekének megfelelően jár el.

(14) Annak meghatározásakor, hogy az adott vállalat valóban közjogi szervezetnek minősül-e, a következő kritériumokat veszik figyelembe:

a) olyan közrendi célkitűzések végrehajtása, amelyek túlmutatnak a magánjogi szervezetek feladatain, s magukban foglalják például a nemzeti vagy regionális gazdasági érdekek figyelembevételét, a társadalmi célkitűzések támogatását, stb. Ezek a kritériumok lehetnek nem kereskedelmi jellegűek is abban az értelemben, hogy ellentétesek a szokásos nyereségmaximalizálási célkitűzéssel;

b) a tulajdonviszonyokon túlmutató kormányzati ellenőrzés. Minél nagyobb a kormányzati részesedés, annál valószínűbb, hogy létezik ilyen ellenőrzés. Ez igazolható a kinevezések során gyakorolt kormányzati befolyás, valamint a kormányzatnak az eredmények felülvizsgálatára és a célkitűzések meghatározására vonatkozó jogköre alapján, továbbá aszerint, hogy milyen mértékben kell bevonni a kormányzatot az egyes beruházási vagy üzleti döntésekbe.

(15) A 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. pontjában szereplő „utasítás” fogalmával kapcsolatban meg kell említeni, hogy az akkor áll fenn, amikor a kormányzat előírja, hogy a magánjogi szervezetnek el kell látnia a szokásos esetben a kormányzatra ruházott feladatokat, s ez a gyakorlat nem tér el a kormányzat szokásos gyakorlatától. Önmagában nem elegendő annak igazolása, hogy a kormányzat támogatta vagy elősegítette ezeket az intézkedéseket, bár az ilyen jellegű támogatás vagy segítség mérlegelendő tényező.

ii. *Az együttműködés hiánya*

(16) A közjogi szervezet vagy a kormányzati utasítás létezésének megállapítása során a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a bizonyítási teher, ha megerősítő megállapítást tesz. Ezeknek a megállapításoknak egyértelmű bizonyítékokon kell alapulniuk, s figyelembe kell venniük a hatóság rendelkezésére álló összes ismert tényt, amelyet aztán a fent említett szempontok alapján mérlegelniük kell. A szóban forgó tények értékelésénél az alaprendelet 28. cikkével összhangban kellően figyelembe kell venni azt, ha valamelyik fél nem működött együtt teljes mértékben a vizsgálat során, ami bizonyos esetekben szükségessé tette a más forrásból származó információk felhasználását. Az adott esetben egyértelművé vált, hogy a KK nem adott át számos, a Hynix jövőjéről tartott ülésekkel kapcsolatos dokumentumot. A KK a kérdőívben és a helyszíni ellenőrzés során e célból feltett egyértelmű kérdések ellenére sem tájékoztatta arról a Bizottságot, hogy sor került-e ilyen ülésekre. A KK-t tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt. Az együttműködés hiánya miatt szükségessé vált, hogy a KK többi érintett fél által rendelkezésre bocsátott dokumentumainak figyelembevételén túl a másodlagos forrásokból, többek között a koreai sajtóból szár-

▼B

mazó információkat is felhasználják. Ezeket az információkat különleges körültekintéssel vizsgálták, a KK-nak és a Hynixnek pedig lehetőséget biztosítottak arra, hogy ezzel kapcsolatban ismertesse álláspontját, és lehetőség szerint más független forrásokkal is egyeztették az információkat.

(17) A KK kifogásolta a végleges megállapításokról szóló tájékoztatásnak azt a következtetését, hogy bizonyos dokumentumokkal és ülésekkel kapcsolatban fontos információkat tartott vissza, és hogy nem működött együtt teljes mértékben a vizsgálat során. A KK azt állította, hogy a Bizottság pontatlan kérdéseket tett fel, a dokumentumokkal kapcsolatban, az ülésekkel kapcsolatban pedig nem tett fel kérdéseket. Meg kell jegyezni, hogy a kérdőívekben és az ellenőrző látogatások során az egyes vizsgált intézkedésekkel kapcsolatban feltett kérdések világosak és egyértelműek voltak, és kifejezetten arra vonatkoztak, hogy a KK részt vett-e a vizsgált intézkedésekkel foglalkozó üléseken. Így a KK állítása, amely szerint a kérdések nem érintették ezeket az információkat, nem tekinthető meggyőzőnek.

(18) Emlékeztetni kell arra is, hogy számos koreai bank nem működött együtt a Bizottsággal a vizsgálat során. Elsősorban a KorAm Bank és a Citibank mulasztotta el megválaszolni azokat a leveleket, amelyek a kérdőívekre adott hiányos válaszuk kiegészítésére szólították fel őket, s így nem adták meg a szükséges tájékoztatást. A Kookmin Bank, a Korea First Bank és a Shinhan Bank elutasította akérdőívekre adott válaszaik helyszíni ellenőrzését. Mindegyik bankot tájékoztatták arról, hogy együttműködésük hiánya hátrányosan befolyásolhatja az ügyfelükkel, a Hynixszel kapcsolatos vizsgálat kimenetelét, és hogy e vizsgálat megállapításait az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló információk alapján hozhatják meg. Az érintett bankok lehetőséget kaptak arra is, hogy ismertessék álláspontjukat, a Bizottság pedig tájékoztatta őket az együttműködés hiányának következményeiről. Hasonlóképpen a Hynix tekintetében is megállapítható, hogy csak részben működött együtt a vizsgálat során. Az, hogy pénzügyi tanácsadóját nem engedte együttműködni, kifejezetten akadályozta a vizsgálatot.

iii. *A Hynix pénzügyi helyzete*

(19) Általános megjegyzésként emlékeztetni kell arra, hogy a Hynix pénzügyi helyzete az elmúlt években kritikus volt, beleértve a vizsgálati időszakot is. A vállalat még a DRAM-iparág szempontjából általában nagyon jó évnek tekintett 2000. év során is veszteséges volt. Meg kell jegyezni, hogy a 2000. év végén a Hynix több mint 9,46 milliárd USD értékű kötelezettséget halmozott fel. Ez csaknem a kétszerese volt a vállalat saját tőkéjének, és több mint négyszerese a vállalat tőzsdei értékének ([1]). Ezenkívül e kötelezettségek többsége 2001. során vált esedékessé, amikor a vállalat súlyos likviditási problémákkal szembesült. 2000. novemberében még a KK is elismerte a „Hyundai Electronics súlyos likviditáshiányát”. 2001. elején a befektetési elemzők, mint például a Morgan Stanley és az UBS Warburg azt jelezték, hogy a vállalat a belső készpénzforgalomból és az állóeszközértékesítésből nem lesz képes előteremteni annyi készpénzt, hogy visszafizesse az esedékessé váló kötelezettségeit. 2001. októberében, amikor az e vizsgálat tárgyát képező szanálási intézkedésekről határoztak, a Hynix adóssága hatszorosa volt a vállalat saját tőkéjének.

(20) A Hynix pénzügyi mutatói az úgynevezett Altmann-modell Z-mutatója szerint, amelyet kifejezetten a koreai társaságok várható fizetésképtelenségének előrejelzésére fejlesztettek ki, 1999. és 2001. között sokkal rosszabbak voltak, mint azoké a koreai válla-

([1]) A Hynix 2002. március 21-én a Pénzügyi Felügyeleti Bizottsághoz (FSC) benyújtott 2001. évi üzleti terve.

▼B

latoké, amelyek ténylegesen fizetésképtelenné váltak. A Hynix mutatói 700 %-kal meghaladták a súlyos pénzügyi válságban levő vállalatok küszöbértékeit ([1]). A Hynix aktíváinak és folyó kötelezettségeinek aránya, valamint a likvid aktívák és folyó passzívák aránya alapján megállapítható volt, hogy a vállalat nem rendelkezik a kötelezettségei fedezéséhez szükséges likvi ditással ([2]). A Hynix nettó haszonkulcsa, tőke- és részvényhozama 1997. óta szinte minden évben negatív volt, a nettó árrés 2000-ben -24,3 %, 2001-ben pedig -93,83 % volt. 1997. és 1999. között a vállalat üzleti tevékenységből származó készpénzforgalma arra sem volt elég, hogy adósságainak vagy összes kötelezettségének egy hatodát fedezze. A Hynixnek 2000-ben további 2 trillió KRW, 2001-ben pedig további 4,5 trillió KRW készpénzforgalomra lett volna szüksége pusztán ahhoz, hogy teljesítse adósság-visszafizetési ütemezését. 2001. januárjában az UBS Warburg jelentése megerősítette, hogy a csődveszély miatt esett a Hynix részvényeinek értéke, a befektetők pedig aggódtak amiatt, hogy a Hynix készpénzforgalma nem fogja fedezni az esedékessé váló adósságok visszafizetését, és ezáltal tényleges csődhelyzetbe kerülhet, ha nem tudja átütemezni adósságait.

(21) A 2001. évi pénzügyi beszámolók szintén kizárták a Hynix jövőbeli pénzügyi sikerének lehetőségét, mivel „a társaság üzleti tevékenységének teljes normalizálásához a hitelező bankok folyamatos támogatása szükséges egészen addig, amíg a félvezető termékek értékesítési ára megfelelő mértékben emelkedni kezd.” Ezek a tények azt jelzik, hogy a Hynix a múltban és a jövőben is hitelezőinek pénzügyi támogatásától függ. A Hynix a VI alatt elérte azt a pontot, amikor az üzleti tevékenységének hozamából már nem tudta finanszírozni a működését.

(22) A Hynix helyzetének romlását 2001-ben tükrözte a hitelminősítése is. 2001. januárjának elején a koreai hitelminősítő ügynökségek szerint a Hynix a BBB befektetési fokozatba tartozott, a Standard and Poor's szerint pedig a spekulatív B fokozatba. A koreai ügynökségek 2001. január 22-én spekulatív BB + fokozatba minősítették vissza a Hynixet. A Standard and Poor's 2001. márciusában B– fokozatba minősítette vissza a vállalatot, 2001. augusztusában a CCC + fokozatba, 2001. októberében pedig az SD fokozatba (selective default).

(23) A Standard and Poor's legmagasabb minősítése az AAA. Ez a pénzügyi kötelezettségek teljesítésének szempontjából rendkívül erős teljesítőképességet jelent. Az AA minősítés azt jelzi, hogy ez a képesség nagyon erős. Az A minősítésű adós érzékenyebb a körülmények és a gazdasági feltételek kedvezőtlen változásaira, azonban a pénzügyi kötelezettségek teljesítésének képessége még mindig erős. A BBB fokozat azt jelzi, hogy kedvezőtlen gazdasági feltételek vagy változó körülmények nagyobb valószínűséggel gyengítik a vállalat pénzügyi kötelezettségekkel kapcsolatos teljesítési képességét. A BB, B, CCC, CC és C minősítéseket spekulatív jellegű fokozatnak tekintik. Egy BB minősítésű vállalat már folyamatos bizonytalanságokkal szembesül, illetve ki van téve a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételeknek, amelyek ahhoz vezethetnek, hogy a vállalat már nem tudja teljesíteni pénzügyi kötelezettségeit. A B minősítés esetében a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek valószínűleg hátrányosan érintik a vállalat teljesítőképességét. A CCC minősítéssel ellátott vállalatnál az adott időpontban fennáll az a kockázat, hogy nem fizet, és kedvező üzleti, pénzügyi és gazdasági feltételek szükségesek ahhoz, hogy teljesítse pénzügyi kötelezettségeit. A CC minősítésnél nagy a kockázata annak, hogy az

([1]) Anthony Saunder professzor szakértői jelentése a kiegyenlítő vámra vonatkozó petíció ügyében, a petíciót benyújtó Micron Technology nevében, 2003. március 10. (a továbbiakban: Saunders-jelentés), 30-35. o.

([2]) Saunders-jelentés, 20-21. o.

▼B

adós nem teljesíti a pénzügyi kötelezettségeit. A C minősítés azt jelenti, hogy csődbejelentési kérelmet nyújtottak be, vagy hasonló intézkedést tettek, de a szóban forgó kötelezettségek fizetése folytatódik. Az SD és a D minősítés a pénzügyi kötelezettség teljesítésének elmulasztását jelenti. Az SD minősítést az a vállalat kapja, amelyik előreláthatóan csak bizonyos esetekben kerül fizetési késedelembe, azaz bizonyos kötelezettségtípusokat továbbra is fizet, míg másokat nem. A legrosszabb minősítés a D, amelyet rendszerint csak akkor használják, ha ténylegesen nem teljesítik a fizetési kötelezettségeket. A többitől eltérően ez a minősítés nem a jövőbeli fejleményekre vonatkozik. Az AA-tól CCC-ig terjedő minősítések egy plusz vagy egy mínuszjellel módosíthatók, amely a fő minősítési fokozaton belüli viszonylagos rangsorolást jelenti. A négy legmagasabb fokozatot, az AAA-t, AA-t, A-t és BBB-t általában befektetési fokozatnak tekintik. A BB vagy annál alacsonyabb minősítésű adósságot általában spekulatív fokozat ként említik. A „bóvlikötvény" (junk bond) kifejezés az e fokozatba sorolt kockázatosabb adósságok pongyolább kifejezése ([1]).

iv. *Közérdekű szempontok*

(24) A Hynix pénzügyi helyzete jelentősen romlott, miután 1999-ben az LG Semicon Co. Ltd felvásárolta, ezt követően pedig egyesült vele. A rendelkezésre álló információk alapján az 1999-es felvásárlás és az azt követő egyesülés az LG Semicon és a Hynix között nem piacgazdasági elveken alapult, hanem azt az úgynevezett „nagy üzlet" politika részeként a KK irányításával történt. A KK úgy ítélte meg, hogy három félvezetőgyártó vállalat jelenléte túl sok lenne a gyengülő piaci helyzetben, ezért számukat kettőre akarta csökkenteni, hogy összevonja és ésszerűsítse a két vállalat alapvető képességeit. Az irányított felvásárlás és egyesülés eredményeképpen a Hynixnek át kellett vennie az LG adósságát, és jelentős összegű akvizíciós árat kellett az LG-nek fizetnie, ami csaknem megkétszerezte a saját kötelezettségeit. A KK így alapjában véve maga is hozzájárult a Hynix pénzügyi helyzetének folyamatos romlásához. Mivel az egyesülés után a Hynix helyzete tovább romlott, széles körben az a felfogás terjedt el, hogy a KK tulajdonképpen kényszerítve volt arra, hogy megóvja a Hynixet a csődtől, mivel felelősséggel tartozott a „nagy üzlet" vállalataiért ([2]).

(25) A rendelkezésre álló információk arra is rámutatnak, hogy a KK a koreai gazdaság szempontjából túl fontosnak tartotta a Hynixet, mintsem hogy hagyja csődbe menni. 2001-ben a Hynix a koreai kivitel 4 %-át tette ki. 24 000 embert foglalkoztatott, a termelési folyamat korábbi és későbbi iparágaiban pedig ennél is többet. A félvezetők gyártását a koreai gazdaság stratégiailag legfontosabb exportorientált iparágai egyikének tekintették, ami szintén indokolta a KK„nagy üzlet" politikájához igazodó irányított egyesülést.

(26) 2002. novemberében a Koreai Nagy Nemzeti Párt (a továbbiakban: GNP) tanulmányt készített a KK állami alapokkal való rossz gazdálkodásról az elmúlt években. A tanulmány egy terjedelmes szakaszban tárgyalta a Hynix és más Hyundai vállalatok szanálását ([3]). A GNP szerint a Hynix és más Hyundai-vállalatok szanálása jelentősen gyengítette piacgazdasági reformok elindítására irányuló erőfeszítéseiket. A GNP szerint a piacgazdasági elvek betartása esetén a Hyundai-csoport leányvállalatai (beleértve a Hynixet is) tekintetében ugyanazok a piacgazdasági elvek érvényesültek volna, mint a többi nehéz helyzetben levő

([1]) Standard and Poor's, Vállalati hitelminősítési kritériumok, www.standardandpoors.com
([2]) Pénzügyi magánszakértők ellenőrző jelentése, 6. ülés, 14. pont.
([3]) Az állami alapokkal való rossz gazdálkodásról szóló jelentés, Az állami alapok igazgatásának parlamenti ellenőrzésével foglalkozó különleges bizottság, Nagy Nemzeti Párt, 2002. novembere.

▼B

vállalatnál. Mindazonáltal a kormányzat arra kényszerítette a pénzintézeteket, hogy hosszabbítsák meg a Hyundai-csoportnak nyújtott hiteleket, és mozgósította a KK által ellenőrzött bankokat és a többi KK által finanszírozott vagy ellenőrzött pénzintézetet, hogy jelentős összegeket bocsássanak a Hyundai-csoport rendelkezésére. Különösen a Hynixszel kapcsolatban a GNP megállapította, hogy a KK az állami alapokból mintegy 13,7 trillió KRW-t (10,3 milliárd USD) irányított át a Hynixnek. A GNP a Hynix későbbi nehézségeit is a Hynix és az LG Semicon KK által irányított egyesülésének tulajdonította, ami a GNP véleménye szerint teljesen ellentétes volt a piacgazdasági elvekkel. A Hynix finanszírozásának védelmében a KK kijelentette, hogy csak azt tette, ami a Korea számára stratégiai fontosságú vállalatok megmentése érdekében szükséges volt.

2. ADÓTARTALÉKOK, ADÓMENTESSÉG ÉS ADÓJÓVÁÍRÁS

(27) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően nem érkezett olyan észrevétel, amely módosíthatta volna az ideiglenes rendelet (17)–(25) preambulumbekezdésének megállapításait. Ezért ezeket a megállapításokat megerősítik. Mivel a Samsung esetében megállapított szubvenció nem haladta meg a minimális küszöbértéket, erre a vállalatra nem kell végleges kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazni.

3. 800 MILLÁRD KRW ÖSSZEGŰ KONZORCIÁLIS HITEL (2001. JANUÁR)

(28) Az ideiglenes rendeletben azt az ideiglenes következtetést vonták le, hogy a szubvenciókkal kapcsolatban nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték, s ezért úgy határoztak, hogy erre a programra nem alkalmaznak kiegyenlítő intézkedéseket. Néhány érdekelt fél nem értett egyet ezzel a következtetéssel, és az ideiglenes megállapítások felülvizsgálatát kérelmezték. Azzal érveltek, hogy rendes piaci körülmények között egy a Hynixhez hasonló pénzügyi helyzetben levő vállalat nem részesült volna kereskedelmi forrásokból származó finanszírozásban.

(29) Az egyik érdekelt fél azzal érvelt, hogy az intézkedés időpontjában a Hynix nem volt hitelképes, s ezért a KK utasítása az egyetlen lehetséges magyarázata annak, hogy hitelezők újabb hitelt folyósítanak a Hynixnek. A konzorciális hitel ráadásul előnyhöz juttatta a Hynixet, amit teljes mértékben ki kell egyenlíteni. Továbbá az érdekelt fél azt állította, hogy a konzorciális hitel azért is előnyhöz juttatta a Hynixet, mert nem nyújthattak volna hitelt, ha a Pénzügyi Felügyeleti Bizottság ([1]) (a továbbiakban: FSC) nem tekintett volna el részben a törvényben előírt hitelkerettől. A KK utasította az FSC-t, hogy bizonyos bankok esetében emelje meg a törvényben előírt hitelkeretet annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő számú bank vegyen részt a 800 milliárd KRW összegű konzorciális hitel folyósításában.

(30) Az ideiglenes rendelet kihirdetése óta újabb információk állnak rendelkezésre arról, hogy a KK utasította az FSC-t a konzorciális hitelben részt vevő bankok törvényben előírt bankhitelkeretének emelésére. Ezért a Bizottságnak ezzel az intézkedéssel kapcsolatos ideiglenes megállapításait az új információk figyelembevételével újra kell értékelni. Az érdekelt feleket, különösen a Hynixet és a KK-t felkérték, hogy ismertessék álláspontjukat az új információkkal kapcsolatban, s ezeket az észrevételeket az intézkedés újraértékelésekor figyelembe vették.

([1]) Az FSC-t a pénzügyi felügyeleti ügynökség alapításáról szóló törvény alapján 1996-ban hozták létre. A bizottság felügyeli a pénzintézeteket, és a különböző pénzügyi ágazatokra vonatkozó önálló felügyeleti rendeleteket fogad el, illetve módosítja azokat. Működését a KK finanszírozza. Az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében az FSC közjogi szervezetnek minősül.

▼B

(31) A koreai banktörvény 35. cikke szerint „a pénzintézet nem nyújthat a saját tőkéjének 25/100-adát meghaladó összegű hitelt ugyanannak a természetes és jogi személynek, illetve a saját tőke 20/100-adát meghaladó összegű hitelt ugyanannak a természetes vagy jogi személynek” ([1]). Az FSC azonban jóváhagyhatja a hitelplafon túllépését a banktörvény végrehajtásáról szóló rendelet 20. cikkének (3) bekezdése alapján, amely felsorolja azokat a különleges eseteket, amikor ez a jóváhagyás megadható. Az FSC jóváhagyása nélkül a bankok nem léphetik túl a banktörvényben előírt bankhitelkeretet.

(32) 2000. november 28-án a pénzügyi és gazdasági miniszter aláírásával egy levél érkezett a Pénzügyi és Gazdasági Minisztériumból a Korea Export Insurance Corporation (KEIC) és a KEB elnökéhez. A levélben a „Hyundai Electronics ([2]) súlyos likviditáshiányára vonatkozó korrekciós intézkedésekről »szóló megbeszélés eredményét közölték, amely a gazdasági miniszter ugyanazon a napon (november 28-án) tartott ülésének napirendjén szerepelt. A levélben arra utasítják a címzetteket, hogy gondoskodjanak az eredmények alapján hozott intézkedések« teljes mértékű végrehajtásáról. »A« levél szerint a Hynixnek nyújtandó segítségről szóló intézkedéseket a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálat kezdeményezte. A levél felszólítja a KEB-et, hogy a hitelező pénzintézetek nevében kérje a hitelplafon megemelését, ami a gazdasági miniszteri megbeszélés eredménye szerint a FSC különleges jóváhagyását teszi szükségessé. A miniszter ezzel kötelezte a KEB-et a hitelplafon megemelésének kérelmezésére, az FSC-t pedig e kérelem jóváhagyására.”

(33) 2000. decemberében a Hynix finanszírozása céljából a KEB benyújtotta a megemelt hitelplafon jóváhagyási kérelmét, és hasonló kérelmet nyújtott be a Korea First Bank (a továbbiakban: KFB) és a KDB tekintetében is. Az FSC-határozat rámutatott, hogy ezek a bankok konzorciális hitelt és egy D/A konstrukciót (elfogadvány ellenében kiadott okmányokkal támogatott hitelt) kívánnak nyújtani. Az FSC a végrehajtási rendelet 20. cikke (3) bekezdésének 1.3 pontja alapján hagyta jóvá ezeket a kérelmeket. Ez a rendelkezés lehetővé teszi, hogy az FSC megemelje a hitelplafont, „ha úgy ítéli meg, hogy az ipari fejlődés … vagy a nemzeti jólét stabilitása szempontjából ez elkerülhetetlen”. Ez a rendelkezés egy közérdeket képviselő szabályozás, és rámutat arra, hogy a KK szempontjából a további hitelnyújtás közérdekű kérdés volt.

(34) Az ezzel kapcsolatos FSC-ülés jegyzőkönyve szerint az FSC bizottsági tagjai azért hagyták jóvá a Hynix finanszírozása céljából a hitelplafon megemelését, mert a Hynix túlságosan nagy és fontos vállalat ahhoz, hogy csődbe menjen. A jegyzőkönyvekben a következő magyarázat szerepel: „A félvezetőgyártás stratégiai iparág; a Hynix és az LG Semicolon 1999. évi egyesülése után a vállalat a világ félvezetőpiacán 20 %-os, a koreai kivitelben pedig 4 %-os részesedéssel rendelkezett. A Hynix 24 000 embert foglalkoztat az iparágban, az egyéb érintett cégek száma meghaladja a 2 500-at, s több mint 150 000 alkalmazottat foglalkoztatnak. A konzorciális hitel és a D/A finanszírozás támogatása fokozná Korea nemzetközi versenyképességét. Ezért az elektronikai iparágat támogató politika érdekében az FSC úgy ítéli meg, hogy a hitelplafon megemelése indokolt” ([3]).

(35) Meg kell jegyezni, hogy a hitelplafon megemelése nélkül a három említett bank nem tudott volna részt venni a konzorciális hitelnyújtásban, mivel megsértették volna a banktörvény szerinti kötelezettségeiket. Azáltal, hogy a KK az FSC-t a hitelplafon mege-

([1]) A koreai nyelvű szöveg angol fordítása alapján.
([2]) A Hyundai Electronics elnevezést 2001. március 29-én Hynix Semiconductor elnevezésre módosították.
([3]) A KK ellenőrző jelentése, 16-17. o.

▼B

melésére, a KEB-t pedig ennek kérelmezésére szólította fel, ténylegesen arra utasította a bankokat, hogy olyan módon hosszabbítsák meg hitelnyújtást, amelyre egyébként a koreai banktörvények szerint nem lett volna módjuk. Nyilvánvaló, hogy a hitelplafont azért kellett megemelni, hogy finanszírozni tudják a Hynixet. Amikor a KK-t és a Hynixet közvetlenül felszólították, hogy ismertesse álláspontját arról az új információról, amely szerint a KK elrendelte a hitelplafon megemelését, egyikük sem jelezte észrevételeiben, hogy az intézkedés elfogadásának időpontjában a Hynix más finanszírozási forrással is rendelkezett volna. Ráadásul a vizsgálat más szakaszaiban egyik fél sem említette, hogy erre lehetőség lenne.

(36) Az ideiglenes rendelet (55)–(59) preambulumbekezdésének megerősített megállapításaival összhangban a KDB az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében közjogi szervezetnek minősül. A KEB és a KFB egyenként 100 milliárd KRW összegű részvétele a konzorciális hitelben a KK utasítása alapján történt, amely a gazdaságpolitikai célkitűzései keretében arra törekedett, hogy az iparfejlesztés érdekében enyhítse a Hynix nehéz pénzügyi helyzetét. Ebben az esetben tehát olyan feladatokat vettek át a KK utasítására, amelyeket rendes körülmények között a KK lát el. Az, hogy a végrehajtási rendelet sajátos rendelkezésére hivatkoztak, szintén azt igazolja, hogy a hitelplafon megemelését közérdekű kérdésnek tekintették. Ezenkívül a KK beavatkozása azt mutatja, hogy a külön hitel nyújtása közérdekű kérdés, ami egyébként a kormányzat által alkalmazott gyakorlat. Ezért a bankok részvétele a konzorciális hitel nyújtásában megfelel a (15) preambulumbekezdésben meghatározott kritériumoknak. Következésképpen ezek az intézkedések a KDB esetében az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint, a KEB és a KFB esetében pedig a 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja szerint kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak minősülnek.

(37) Az alaprendelet 5. cikke szerint a kiegyenlíthető szubvenció összegét a kedvezményezettnek biztosított előny alapján kell kiszámítani. A három bank részvétele a konzorciális hitelnyújtásban olyan összegű előnyt biztosított a Hynix számára, amely túllépte a törvényben előírt hitelkeretet, mivel ehhez az összeghez kizárólag a hitelplafon megemelésével juthatott hozzá a Hynix. Nem volt jele annak, hogy az intézkedések bevezetésekor bármely más hasonló finanszírozási forrás állt volna a Hynix rendelkezésére. A hitelkeretet meghaladó összegek ezért szubvenciónak minősülnek. Mivel ezek a szubvenciók kizárólag egyetlen társaságnak nyújtott ad hoc intézkedések, az alaprendelet 3. cikke alapján egyedi és ezért kiegyenlíthető intézkedésnek minősülnek. Azonban figyelembe kell venni, hogy a KDB és a KEDB részesedését a konzorciális hitelből a 2001. októberi intézkedésekkel már kiegyenlítették. Ezért a kettős elszámolás elkerülése érdekében ezeket az intézkedéseket a 2001. januári konzorciális hitel összefüggésében nem egyenlítik ki. A KFB törvényes hitelkeretet meghaladó hitelezési részesedésével kapcsolatban az ismert információk alapján megállapították, a hitelkeret megemeléséből származó előny elhanyagolható. Ezért ebben az összefüggésben ezt nem egyenlítik ki.

4. A KEIC 600 MILLIÓ USD ÖSSZEGŰ EXPORTHITELGARANCIÁJA (2001. JANUÁR)

(38) Az ideiglenes rendelet ideiglenes következtetése szerint nem állt rendelkezésre elegendő bizonyíték a szubvenció tényleges megállapításához, és ezért úgy határoztak, ezt az intézkedést nem egyenlítik ki. Néhány érdekelt fél nem értett egyet ezzel a következtetéssel, és az ideiglenes megállapítás felülvizsgálatát kérelmezte.

▼B

(39) Az egyik érdekelt fél azzal érvelt, hogy az intézkedésből származó kiegyenlíthető előnyt nem a Hynix által fizetett hitelgarancia díj alapján kell kiszámítani, ahogy ez az ideiglenes rendeletben történt. Ehelyett a fél azt javasolta, hogy az előnyt kizárólag annak alapján kell megállapítani, hogy rendes piaci feltételek mellett a Hynix nem érhette volna el a hitelkeret megemelését. A hitelkeret megemelése kizárólag azért volt lehetséges, mert a KK utasította a KEIC-t (Korea Export Insurance Corporation), hogy garantálja a hitelkeret megemelését.

(40) Meg kell jegyezni, hogy az ismert információk szerint a bankok csak azért emelték fel a D/A konstrukció (elfogadvány ellenében kiadott okmányokkal támogatott hitel) hitelplafonját, mert ezt a KEIC garantálta. A további hitelnyújtás a garanciától függött. Az ideiglenes rendeletben megvizsgálták a Hynix által fizetett hitelgarancia díjat, de ennek alapján nem állapítottak meg szubvenciót. Az ideiglenes intézkedések bevezetésekor nem állt rendelkezésre olyan meggyőző bizonyíték, amely igazolta volna, hogy a KK utasította a KEIC-t a szóban forgó garancia kiállítására. A kérdőívekben felkérték a KK-t, hogy ismertetesse a KK vagy a köztisztviselők érintettségét a Hynixnek nyújtott garanciával kapcsolatban, beleértve az ezzel foglalkozó üléseket is. A kérdőív különösen a Pénzügyi Felügyeleti Szolgálatnak ([1]) (a továbbiakban: FSS) az eljárásban betöltött szerepére kért magyarázatot. Az ellenőrző látogatás során ugyanezeket a kérdéseket tették fel a KK-nak, az FSC/FSS-nek és a KEIC-nek. Válaszaikban a felek rámutattak, hogy sem a KK, sem pedig az FSC/FSS nem avatkozhatott bele a Hynixnek nyújtott garanciával kapcsolatos döntéshozatali folyamatba.

(41) Azonban az ideiglenes rendelet közzététele óta újabb információkat szereztek arról, hogy a KK utasította a KEIC-t a Hynix rendelkezésére bocsátott D/A konstrukció hitelplafonjának 600 millió USD-vel való megemelésére. Ezért az új információk figyelembevételével felül kell vizsgálni az ideiglenes megállapításokat. Az érdekelt feleket, a Hynixet és a KK-t felkérték arra, hogy ismertessék álláspontjukat az új információkkal kapcsolatban, s észrevételeiket az intézkedések újraértékelése során figyelembe vették.

(42) Az ideiglenes rendelet (32) preambulumbekezdésének megerősített megállapításaival összhangban a KEIC közjogi szervezetnek tekintendő. Továbbá a (32) preambulumbekezdés szerint a pénzügyi és gazdasági miniszter levelet küldött a KEIC és a KEB elnökének. A levél második pontja a következőképpen hangzik: „A D/A fedezetű kölcsönökkel kapcsolatban a KEIC ideiglenesen vállalja a nem átruházható D/A egyenlegére vonatkozó biztosítást”. A kereskedelmi, ipari és energiaügyi miniszter egy hasonló, „ennek megfelelő intézkedéseket” kérő levelet küldött a KEIC ügyvezetőjének 2000. november 30-án.

(43) Ugyanezeknek a személyeknek, a KEIC és a KEB elnökének 2001. január 10-én egy másik levelet is küldtek. Ezt a levelet három koreai miniszter, a pénzügyi és gazdasági miniszter, a kereskedelmi, ipari és energiaügyi miniszter, valamint a tervezési és költségvetési miniszter írta alá. A levél a gazdasági miniszterek 2001. január 9-én tartott ülésén a Hynix rendelkezésére bocsátott D/A konstrukció akvizíciójával kapcsolatban folytatott megbeszélések eredményeit ismertette. A következő eredményeket érték el: „(1) A KEIC 600 millió USD összegig biztosítja azokat a Hynix D/A-kat, amelyeket a hitelező bankok 2001. június 30-ig szereztek meg. (2) Amennyiben KEIC nem rendelkezne elegendő tartalékkal ennek az ügyletnek a finanszírozásához, egy külön finanszírozási forrásból támogatást biztosítanak neki”. A KK

([1]) Az FSS állami ügynökség, amelynek fő feladata pénzügyi felügyelet ellátása az FSC irányításával. Az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében közjogi szervezetnek minősül.

▼B

ezzel kötelezettséget vállalt arra, hogy kártalanítja a KEIC-t, amennyiben ki kell fizetnie a garanciát, s ezt a saját kockázati tartalékaiból nem tudná fedezni.

(44) A rendelkezésre álló információkból kiderül, hogy a KEIC akkori álláspontja szerint a Hynix technikailag fizetésképtelen volt. Azonban a KEIC egyik magas szintű vezetője a 2000. december 1-jei igazgatósági ülésen kijelentette, hogy „ezt az ügyletet az ipari és erőforrásügyi miniszter utasítására támogatjuk” ([1]). Tehát több miniszter utasította a KEIC-t, hogy biztosítsa a D/A-ra vonatkozó hitelplafon megemelését. A (35) preambulumbekezdés rámutatat e döntések közérdekű indokaira, ahogy azt az FSC az intézkedésekkel foglalkozó ülésen megfogalmazta. A KEIC csak a KK utasítására támogatta ezeket az intézkedéseket. Mivel azok a bankok, amelyek megemelték a hitelplafont, kizárólag azzal a feltétellel tették ezt meg, hogy a megemelt összegre garanciát kapnak, a garancia a hitel alapvető előfeltétele volt. A hitelt tehát a garancia alapján nyújtották.

(45) Így a KEIC garancianyújtása a KK külön utasítása alapján történt, amely a gazdaságpolitikai célkitűzései keretében arra törekedett, hogy az iparfejlesztés érdekében enyhítse a Hynix nehéz pénzügyi helyzetét. Ezért a KEIC – annak ellenére, hogy közjogi szervezet – határozott utasítást kapott a KK-tól, hogy úgy járjon el és olyan feladatokat vegyen át, amelyeket rendes körülmények között a KK lát el. Következésképpen a garancia az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. és i. alpontja értelmében kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Ez a garancia előnyt biztosított a Hynixnek, mivel anélkül nem biztosították volna számára D/A konstrukció hitelplafonjának 600 millió USD-vel való megemelését. Ugyanakkor a KK biztosította, hogy a fizetési késedelem esetén kártalanítja a KEIC-t, ami igazolja, hogy a Hynix által fizetett hitelgarancia díj nem fedezi a KEIC által a D/A emelésre adott garanciával vállalt kockázatot, így az nem tekinthető üzleti lépésnek. A KK gyakorlatilag felelősséget vállalt a Hynix fizetési késedelmére anélkül, hogy ezért bármilyen kompenzációt kért volna. A rendelkezésre álló információk szerint a bankok garancia nélkül nem biztosították volna a D/A konstrukciót. Ráadásul nincs információ arról, hogy a Hynix más forrásból hasonló finanszírozáshoz juthatott volna. Ezért úgy ítélték meg, hogy az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerint a garancia megfelelő hitelgarancia díj fizetése nélküli fedezete előnyhöz juttatta a Hynixet. Az alaprendelet 6. cikkének c) pontja alapján a D/A emelés fedezete valójában szubvenció, mivel hasonló kereskedelmi hitel garancia nélkül nem nyújtható. A Hynix előnye és így a szubvenció összege a D/A emelés összegének, azaz 600 millió USD-nek felel meg.

(46) A végleges közleménnyel kapcsolatos állásfoglalásában a KK és a Hynix azzal érvelt, hogy a KEIC nem finanszírozta, csupán biztosította a Hynixet, és hogy a Hynix piaci kamatlábakat fizetett a bankoknak a D/A finanszírozásért. Ezért a Hynixnek nyújtott előny azon költségek közötti különbözetnek felel meg, amit a Hynix a D/A finanszírozásért fizetett, illetve amit a KEIC garanciája nélkül fizetett volna. Meg kell jegyezni, hogy a Hynixnek biztosított előny a hitel teljes összegének felel meg, amelyet sem részben, sem egészben nem kapott volna meg a KK által biztosított KEIC-garancia nélkül. Semmi sem utalt arra, hogy az adott időszakban garancia nélkül a Hynix hozzájuthatott volna más finanszírozáshoz, és a Hynix sem említett ilyen lehetőséget. Ezért a felek által kért költség-összehasonlításhoz nincs megfelelő viszonyítási alap. Ezen kívül a Hynix nem fizetett külön díjat azért, hogy a KK biztosítást nyújtott a hitel teljes összegére. Ilyen körülmények között úgy ítélték meg, hogy a Hynixnek

([1]) The Korea Economic Daily, 2001. augusztus 28., a Korai Nemzetgyűlés tagjai hivatalos levelezésének közzétételét követően.

▼B

nyújtott előny a KK által biztosított garancia teljes összegének felel meg.

(47) Mivel a D/A konstrukció egy exporthitel-konstrukció, és ezért az exportteljesítménytől függ, a 600 millió USD összegű szubvenció az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi szubvenciónak minősül, így kiegyenlíthető. Mivel a szubvenció formája exporttámogatás, annak összegét a kiegyenlítő vámmal kapcsolatos vizsgálatok során a szubvenció összegének kiszámításáról szóló közösség iránymutatások ([1]) (a továbbiakban: iránymutatás) F.b)i. pontjával összhangban a kivitel forgalma szerint kell felosztani. Ennek során az ideiglenes rendelet (67) és (108) preambulumbekezdésében ismertetett számítási módszert használják, azzal az eltéréssel, hogy a szubvenciót a teljes forgalom helyett a kivitel forgalma szerint osztják fel, mivel a szóban forgó szubvenció formája exporttámogatás, így a szubvenció mértéke 5,1 %.

5. A KDB KÖTVÉNYPROGRAMJA (2001. JANUÁR)

(48) Az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló rendelet kihirdetése után a Hynix, a KK és a KDB ismertette álláspontját a Bizottságnak a KDB kötvényprogramjára vonatkozó megállapításaival kapcsolatban.

a) **Az intézkedés által biztosított előny**

(49) A Hynix, a KK és a KDB azzal érveltek, hogy a KDB programja olyan átmeneti intézkedés volt, amely a kötvénypiac normalizálására irányult, és nem biztosított előnyt a Hynix számára. Véleményük szerint a Hynixnek nem származott belőle előnye, mivel a mindenkori piaci feltételek és kamatlábak alkalmazása mellett vett részt a programban. A Hynix azzal is érvelt, hogy 2001 januárjában konzorciális hitelhez, 2001. májusában pedig a GDR (globális letéti igazolás) kibocsátása útján új tőkéhez jutott, így nem állítható az, hogy piaci feltételek mellett nem tudta volna újrafinanszírozni kötvényeit.

(50) Azzal az érvvel kapcsolatban, hogy a KDB-program nem biztosított semmilyen előnyt a Hynixnek, mivel állítólag a mindenkori piaci kamatlábak alapján vett részt abban, meg kell jegyezni, hogy a KDB kérdőívre adott válaszaiban megadott információk szerint a KDB-program keretében kibocsátott új kötvényekre való átváltás után a kamatláb lényegesen alacsonyabb volt az eredeti kamatlábnál. A 2001. januárjában kibocsátott kötvények esetében ez a különbség körülbelül 50 %-os volt, ami 10 százalékpontos csökkenést jelent. Ez annak ellenére történt, hogy szokásos piaci feltételek mellett azokra a kötvényekre, amelyeket a vállalat várható csődje miatt a kifizetés érdekében újrafinanszírozzák, magasabb kamatlábakat alkalmaznak, mint az eredeti kötvényekre, mivel az érintett kibocsátó vállalat a kötvény kifizetésével magasabb kockázatot vállal ([2]). Következésképpen a rendelkezésre álló adatok azt bizonyítják, hogy a KDB-program során alkalmazott kamatláb nem felel meg a piaci kamatlábaknak.

(51) Azzal kapcsolatban, hogy a Hynix különösen a konzorciális hitelnek és a májusi GDR-kibocsátásnak köszönhetően piaci feltételek mellett is képes újrafinanszírozni kötvényeit, meg kell jegyezni, hogy a kötvények és a hitelek különböző pénzügyi eszközök, amelyek közvetlenül nem hasonlíthatók össze. A koreai kötvénypiac rendkívül szigorú feltételeket alkalmazott 2001-ben, és az alacsonyabb hitelminősítésű vállalatok piaci alapon nem tudták újrafinanszírozni kötvényeiket. Az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdése szerint ezt maga a KK is elismerte a kérdőívre adott válaszában. Ezt a többi rendelkezésre álló doku-

([1]) HL C 394., 1998.12.17., 13. o.
([2]) The Kyunghyang Shinmun Daily, 2001. január 9.; The Joong'ang Daily, 2001. január 7.

▼B

mentum is megerősíti ([1]). 2000. júliusától jelentősen szigorodtak a finanszírozási feltételek a kötvénypiacon. Ez arra vezethető vissza, hogy a hitelezők a gazdasági növekedés visszaesése és az 1998-ban vagy korábban kibocsátott kötvények közelgő lejárati időpontja miatt körültekintőbben mérlegelték a vállalatoknak nyújtott hitel kockázatát. Ennek következtében széles körű, „minőségért folytatott verseny" bontakozott ki a helyi kötvénypiacon ([2]). A KK a kérdőívre adott válaszában szintén úgy nyilatkozott, hogy a KDB-program elindításának legfőbb oka az volt, hogy néhány alacsonyabb hitelminősítéssel rendelkező vállalatnak segítséget nyújtsanak a lejáró kötvényeik újrafinanszírozásához, amire piaci feltételek mellett nem lettek volna képesek. Ráadásul a Hynixet a befektetési fokozatú BBB-ről a spekulatív fokozatú BB+-ra minősítették vissza 2001. január 22-én, ami ebből a szempontból még inkább nehezítette a helyzetét.

(52) Meg kell vizsgálni azt a kérdést is, hogy a Hynix egy külföldi kötvénypiacon is képes lenne-e a kötvényei újrafinanszírozására. Azonban egyetlen rendelkezésre álló információ sem erősíti meg ezt. A vizsgálat során a Hynix nem említett ilyen lehetőséget, és azt sem, hogy külföldi kötvénypiacon próbálta meg újrafinanszírozni kötvényeit. Meg kell jegyezni, hogy a Standard and Poor's nemzetközi hitelminősítő intézet által 2001. januárjában a Hynixnek adott spekulatív B minősítés sem támasztja alá ezt a lehetőséget.

(53) A Hynix több mint 3 trillió KRW értékű 2001-ben lejáró kötvénnyel rendelkezett ([3]). Hitelező bankjaitól 2001. januárjában 800 milliárd KRW összegű konzorciális hitelt kapott. Azonban meg kell jegyezni, hogy 1 trillió KRW hitelt kért, a bankok azonban csak 800 milliárd KRW-t ítéltek meg. A (30)–(37) preambulumbekezdés szerint ennek az összegnek egy részét, 300 milliárd KRW-t a KK utasítására adták meg, amely arra utasította az FSC-t, hogy emelje meg azoknak a bankoknak a törvényben előírt hitelkeretét, amelyek a KK beavatkozása nélkül nem kölcsönözhettek volna pénzt a Hynixnek. Ugyanez vonatkozik ezekre a bankokra a konzorciális hitel megítélése után is: tilos pénzt hitelezniük a Hynixnek, ha egy adott ügylet tekintetében nem emelik meg a hitelkeretüket. Meg kell jegyezni, hogy e három bank között volt a Hynix két legnagyobb hitelezője, a KEB és a KDB. Ez igazolja, hogy a Hynixnek nem volt több lehetősége banki kölcsön felvételére. További hitelfelvételre nem volt lehetősége a Hynixnek, figyelembe véve azt a jelentős összeget, amelyre az lejáró kötvényei kifizetéséhez szüksége lett volna. A vizsgálat során a Hynix sohasem említette, hogy az intézkedések elfogadásakor lehetősége lett volna, illetve kísérletet tett volna arra, hogy más bankoktól vegyen fel hitelt a szükséges finanszírozáshoz.

(54) Ami a bankok KDB-programban való részvételét illeti, a rendelkezésre álló információk szerint 2001. január 4-én az FSC az összes KDB-programban részt vevő bankot mentesítette a hitelkeretre vonatkozó szabályozás alól. Az FSC nyilatkozata szerint a KDB „Fast Track" programjában való részvétel keretében biztosított mentesség annyiban különbözött a többi mentességtől, hogy a KDB – amely egyébként a KK intézménye – által benyújtott általános kérelem alapján az FSC előzetes jóváhagyást biztosított valamennyi banknak ([4]). A bankok tehát kizárólag a mentesség miatt tudtak részt venni a KDB-programban, ami annak volt

([1]) A KK ellenőrző jelentése, 14. o.
([2]) Structural Change in the Bond Market After the Currency Crisis, BIS Papers No.11, Sungmin Kim és Jae Hwan Park, 2002. június-július.
([3]) Érdemes megjegyezni, hogy a vizsgált intézkedések, azaz a 800 milliárd KRW összegű konzorciális hitel, az 1,2 trillió KRW összegű újrafinanszírozás a KDB-program keretében, valamint a hitelező bankok 2001. júniusi 1 trillió KRW összegű kötvényvásárlása összesen 3 trillió KRW-nek felel meg.
([4]) A KK ellenőrző jelentése, 16-17. o.

▼B

köszönhető, hogy az adott esetben rugalmasan értelmezték a végrehajtási rendelet szövegét, s így lehetővé vált, hogy az FSC bizonyos feltételek mellett mentességet adjon a hitelkeretre vonatkozó szabályozás alól.

(55) A rendelkezésre álló információkból kiderül, hogy a bankok nem üzleti megfontolásból vettek részt a KDB-programban, hanem a KK utasította őket erre, mivel tartott a Hynix esetleges csődjének makrogazdasági következményeitől ([1]). Ezt a KFB példája is igazolja: a KFB, amely 51 %-ban a US Newsbridge Capital tulajdonában van, 2001. január 4-én elutasította a KK felkérését a KDB programban való részvételre. A KFB úgy értékelte, hogy a Hynix hiteleinek megemelése kereskedelmileg nem indokolt. A KFB ügyvezetője kijelentette, hogy döntésüket a nyereségszerzés szigorú elvei szerint hozták meg. A fizetésképtelen cégek kötvényeinek megvásárlása további üzletpolitikai nehézségeket okozna a banknak ([2]). Az FSS kijelentette, hogy még egyszer felkéri a KFB-t a Hyundai kötvényeinek átvételére. Amennyiben a bank ezt ismét elutasítaná, s ez az érintett cégek összeomlásához vezetne, akkor az FSS a bankra hárítja a felelősséget ([3]). Amikor a KFB továbbra is elutasította a felkérést, az FSS arra figyelmeztette, hogy ezzel a KFB az ügyfelei elvesztését kockáztatja ([4]). Egy nappal azután, hogy a KFB elutasította a KK követelését, a KK ügynöksége 77 millió USD-t emelt le a KFB számlájáról ([5]). A Bloomberg szerint a KK még azzal is fenyegetőzött, hogy felszólítja a KFB legfontosabb vállalati ügyfeleit, hogy szüntessék meg az üzleti kapcsolatot a bankkal ([6]). Végül a KFB engedett a KK követelésének, és részt vett az intézkedésekben. Emlékeztetni kell arra, hogy a KFB azzal, hogy nem engedélyezte a kérdőívre adott válaszainak helyszíni ellenőrzését, nem működött együtt a vizsgálatban (lásd a (18) preambulumbekezdést).

(56) A GDR-kibocsátással kapcsolatban igaz, hogy a Hynix 2001. júniusában így teremtette elő a szükséges pénzeszközöket a tőkepiacon. Azonban ekkorra már a KDB-programon keresztül finanszírozott kötvényeinek 80 %-a lejárt, és azokat a szóban forgó időpont előtt a KDB átvette. A GDR-kibocsátás ezért nem bizonyítja, hogy a Hynix 2001. januárjában hozzáférhetett volna a tőkepiacokhoz. Ezen kívül a KDB-program nélkül a Hynix már csődbe ment volna, mivel nem tudta volna kifizetni a kötvényeket a GDR-kibocsátás időpontjáig. Ráadásul az ideiglenes rendelet (73)–(76) preambulumbekezdése szerint a Hynix értékpapírjainak ára csaknem azonnal esésnek indult a 2001. júniusi kibocsátás után, a befektetők pedig, akik Hynix-részvényeket vásároltak, súlyos veszteségeket szenvedtek. Ezért kizárt volt annak a lehetősége, hogy így teremtse elő a szükséges pénzeszközöket, különösen annak figyelembevételével, hogy 2001. júliusában az összes kötelezettsége még mindig a 7,2 trillió KRW volt.

(57) Az intézkedések időzítése valóban lényeges tényező. Hangsúlyozni kell, hogy a Hynix GDR vásárlásával kapcsolatos júniusi befektetési döntést az is befolyásolhatta, hogy a Hynix esedékessé váló kötelezettségeinek nagy része a KK kezdeményezésére indított KDB-program következtében 2001. januárja és júniusa között megszűnt. A KDB-program közismert volt, és a közvéleményben is nagy visszhangot váltott ki. A Hynix GDR értékesítési prospektusa szintén említi a „KDB-program keretében várhatóan

([1]) 2001 januárjában a KK egyik tisztviselője kijelentette: „A Hyundai más mint a Daewoo. Félvezetői és gyártmányai a koreai ipar gerincét alkotják. Ezek a cégek nagy piaci részesedéssel rendelkeznek iparágukban, és szorosan kötődnek más hazai vállalatokhoz. Így ezeket a vállalatokat nem szabad pusztán a piacgazdasági elvek kedvéért kiárusítani."
([2]) Korea Times, 2001. január 29.
([3]) Korea Economic Daily, 2001. január 6.
([4]) Wall Street Journal, 2001. január 29.
([5]) Business Week Online, 2001. április 9.
([6]) Bloomberg, 2001. január 31.

▼B

továbbra is rendelkezésre álló 2,9 trillió KRW összeget, ami a 2001-ben lejáró kötvények újrafinanszírozására szolgál". Következésképpen a befektetőknek a Hynixbe való befektetéssel kapcsolatos 2001. júniusi döntését akár az a meggyőződés is befolyásolhatta, hogy a KK a jövőben is megakadályozza a Hynix csődjét ([1]). Ezt a szempontot az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdése is említi. Ezért a rendelkezésre álló információk alapján a KDB-program befolyásolhatta a befektetőknek a Hynixbe való befektetéssel kapcsolatos 2001. júniusi döntését.

(58) A Hynix azzal érvelt, hogy kötvényeit a CBO/CLO-programban a többi résztvevő társaság kötvényeivel azonos feltételek mellett újra értékesítették. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a jelenlegi CBO/CLO-program ([2]) feltételei nagyon eltérőek, s ezeknek a Hynix nem felelt meg.

(59) A CBO-programot azért hozták létre, hogy lehetővé tegyék a viszonylag kicsi, alacsonyabb hitelminősítésű vállalatok kötvénnyalapú finanszírozását. A Hynix nagyvállalatként vehetett volna részt a programban. Ráadásul a program keretében nem értékesíthette volna ugyanezt a kötvénymennyiséget, mivel a CBO/CLO kötelezettséget fedező kötvényállománynak legfeljebb 10 %-a származhatott egyetlen vállalattól. Azt is meg kell jegyezni, hogy a KDB megvásárolta az összes Hynix kötvényt, még azokat is, amelyeket állítólag a CBO-programban kívánták felhasználni. A KDB-nél még a KDB-program befejezését követően is maradtak olyan Hynix-kötvények, amelyeket a CBO-alapokba akarták felvenni. A KDB késleltette a kötvények eladását a CBO-alapoknak, és még azután is fenntartotta az ellenőrzést a KDB-program kötvényei felett, hogy azok a CBO-alapokba kerültek, valamint kezdeményezte a kötvények új hosszú lejáratú kötvényekbe való átütemezését, amikor a Hynix a lejáratkor nem tudta visszafizetni őket. A Korean Credit Guarantee Fund (Koreai Hitelgarancia Alap, a továbbiakban: KCGF) ([3]) is 34 %-ról 53 %-ra a a CBO-ra vonatkozó garanciát, hogy figyelembe vegye annak bevonását a KDB-programba. Következésképpen nem igaz, hogy a program szabályszerű feltételeit alkalmazták a Hynix-kötvényekre. Valójában egészen más módon kezelték ezeket a kötvényeket.

(60) A KDB-program végrehajtása is nagyon különbözött a hasonló, piaci feltételek szerint végzett ügyletektől. A KDB-program szerint a KDB megvásárolta az összes lejáró kötvényt, majd átalakította őket olyan kötvényekké, amelyek kamatlába sokkal alacsonyabb volt az eredeti kötvényekénél, e kötvények 20 %-át kihelyezte a hitelező bankokhoz, 70 %-át pedig CBO/CLO-kötelezettségekhez. Az alkalmazott feltételek is jelentősen eltértek a CBO/CLO-program feltételeitől, beleértve a megnövelt állami garanciák alkalmazását is. A kötvényeket nem nyilvános jegyzési ajánlat, hanem zártkörű értékpapír-kibocsátás keretében értékesítették a meglevő hitelezőknek. Ez nem felel meg a kötvények piaci feltételek szerinti újrafinanszírozásának.

(61) A KDB azzal is érvelt, hogy a KDB-program nem szubvenció, mivel a KDB kereskedelmi megfontolások alapján döntött a finanszírozásról és a pénzalap felhasználásáról, és a vállalati finanszírozásra összpontosító nyereségorientált üzleti tevékenységet folytat.

(62) Az KDB érvelésével kapcsolatban, amely szerint a KDB-program a KDB tevékenységének jellege miatt nem minősül szubvenciónak, meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet (55)–(59) preambulumbekezdése megindokolja, hogy a KDB által nyújtott

([1]) Reuters angol nyelvű hírszolgálat, 2001. június 13.
([2]) „Collateralised bond obligations" és „collateralised loan obligations" (kötvénnyel fedezett kötelezvény és hitellel fedezett kötelezvény).
([3]) A KCGF a KK tulajdonában levő különleges intézmény.

▼B

finanszírozás miért minősül kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében. Mivel a KDB nem nyújtott be olyan újabb bizonyítékot állásfoglalásában, amely módosítaná az ideiglenes rendelet értékelését, az ideiglenes rendelet (55)–(59) preambulumbekezdésének következtetéseit megerősítik.

(63) Az (50)–(62) preambulumbekezdés alapján a KDB-program előnyhöz juttatta a Hynixet, s azt is figyelembe kell venni, hogy más hasonló finanszírozás piaci feltételek mellett nem állt rendelkezésére. A Hynix nem tudta banki hitellel finanszírozni a lejáró kötvényeit, mivel kimerítette hitelfelvételi lehetőségeit azzal, hogy a hitelező bankjaival szembeni túlságosan magas kötelezettségei és gyenge pénzügyi helyzete miatt nem tudott további hiteleket felvenni más bankoknál. A gyenge hitelminősítése miatt nem tudta újrafinanszírozni a kötvényeket a kötvénypiacon, ennek következtében a piacon nem tudták elfogadni a kötvényeit. Ezt a KK is elismerte a kérdőívre adott válaszaiban. Ezért az ideiglenes rendelet (61) preambulumbekezdésének az előny és ezáltal a szubvenció meglétével kapcsolatos következtetését megerősítik.

b) **Egyedi jelleg**

(64) Másrészt a Hynix, a KK és a KDB azzal érvelt, hogy a KDB-program nem volt egyedi szubvenció. A Hynix szerint a Bizottság a program feltételeinek elemzése során nem indokolta, hogy pusztán azt a tényt, hogy számos Hyundai-vállalat vett részt a programban, a Hynix tekintetében miért tekintette az egyedi szubvenció bizonyítékának. A Hynix azzal is érvelt, hogy a KDB-program nem volt egyedi szubvenció, mivel a Hynix-kötvényeket a CBO/CLO-program keretében értékesítették ugyanolyan feltételekkel, mint a többi részt vevő vállalat kötvényeit.

(65) Az ideiglenes rendelet (62)–(64) preambulumbekezdésének következtetése szerint a KDB-program az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján jogilag ugyan nem volt egyedi szubvenció, az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján azonban ténylegesen egyedi volt, mivel az említett rendelkezés négy kritériuma közül három teljesült: a programot csak néhány vállalat használta, túlnyomórészt egyes meghatározott vállalatok használták, és aránytalanul nagy összegű szubvenciót nyújtottak bizonyos vállalatoknak. Mivel nem volt szó jogilag megalapozott egyedi jellegről, nem szükséges a program feltételeinek további elemzése. Lényeges azonban azoknak a vállalatoknak a száma, amelyek a kritériumok alapján jogosultnak tekinthetők. A tényleges egyedi jelleggel kapcsolatban megállapították, hogy a programot csak hat vállalat használta, amelyek közül négy a Hyundai-csoporthoz tartozott, a Hynix pedig a program forrásainak 41 %-át használta fel. Meg kell jegyezni, hogy rendelkezésre álló információk alapján több mint 200 vállalat megfelelt volna a program kiválasztási kritériumainak Koreában. A potenciális résztvevőkkel szemben a Hyundai-csoport vállalatainak magas aránya és az, hogy a program teljes finanszírozását túlnyomórészt a Hynix vette igénybe, teljesíti az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában az egyedi jelleggel kapcsolatban megállapított kritériumokat.

(66) A KK és a KDB azzal is érvelt, hogy a résztvevő vállalatok kiválasztását átláthatóan és objektíven végezték, és a programban résztvevő Hyundai-vállalatok nagy száma csupán véletlen egybeesés.

(67) A kérdőívekben mind a KK-t, mind a KDB-t felkérték, hogy nyújtsák be azoknak az üléseknek a jegyzőkönyveit, amelyeken a programban részt vevő vállalatok kiválasztását vitatták meg, továbbá annak a határozatnak a másolatát, amelynek alapján a Hynix-et kiválasztották, s amely megindokolja a kiválasztást. A

▼B

KK és a KDB kijelentette, hogy ilyen dokumentumot soha nem készítettek, s így az nem áll rendelkezésre ([1]). Ezért nem lehetett ellenőrizni a kiválasztási eljárást, és azt, hogy mennyire a saját belátása szerint döntött a kiválasztó testület, a Creditor Financial Institutions Council (a hitelező pénzintézetek tanácsa, a továbbiakban: CFIC) ([2]) a résztvevők kiválasztása során.

(68) A rendelkezésre álló információk valójában azt mutatják, hogy a KK nyíltan, a saját belátása szerint előre kiválasztotta a Hynixet, mint kedvezményezettet, és kizárólag a Hyundai vállalatait részesítette előnyben. A KDB már akkor sajtóközleményben jelentette be, hogy januárban és az azt követő hónapokban meg fogja vásárolni a Hynix esedékessé váló kötvényeit, mielőtt még a Hynixet hivatalosan kiválasztották volna a programban való részvételre ([3]). Ezenkívül a KDB által rendelkezésre bocsátott információ szerint a CFIC minden hónapban külön dönt arról, hogy mely kötvényeket finanszírozzák újra. Figyelemre méltó, hogy a KDB már január elején bejelenthette, hogy a következő hónapokban újrafinanszírozza a Hynix kötvényeit.

(69) A program résztvevőinek ismertetését követően sok kritika érte a kiválasztási folyamat átláthatóságát és a jogosultság ellenőrzésének elmaradását ([4]). Más vállalatok, például a Hanwha- és Hanjin-csoport, valamint a Dongkuk Steel leányvállalatai a hitelminősítés (BBB) és az egyidejűleg lejáró kötvények száma tekintetében a Hynixhez hasonló helyzetben voltak, de őket nem választották ki a programban való részvételre. Ezt a kiválasztó testületek nem magyarázták meg, és nem is indokolták.

(70) A fent említettek alapján megállapították, hogy az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett kritériumokon túl, amelyek az ideiglenes rendelet (63) és (64) preambulumbekezdésének következtetése szerint ebben az esetben Bizottság szerint teljesülnek, a KDB-programról azt is megállapították, hogy az a 3. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett további kritérium alapján – amely azt veszi figyelembe, hogy a szubvenciót megadó hatóság mennyiben a saját belátása szerint dönt a szubvenció odaítéléséről – ténylegesen egyedi szubvenciónak tekinthető.

c) **A szubvenció visszavonása**

(71) Harmadrészt a Hynix azt állította, hogy a KDB-program csak egy évig tartott, ez pedig a program visszavonását jelenti, és így nem indokolt, hogy az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése szerint kiegyenlítő vámokat vessenek ki.

(72) Meg kell jegyezni, hogy a KDB-program egyszeri, nem ismétlődő szubvenciónak minősül, amely mint ilyen, előnyt biztosít a vállalatnak. Így visszavonásról semmiképpen sem lehet szó ebben az esetben. Az indiai PET-gabonapelyhek esetében ([5]), amire a Hynix precedensként hivatkozott, a szubvenció a vizsgált termék kiviteléhez kapcsolódó ismétlődő szubvenció volt. Amikor a exporttámogatási programot megszüntették, az exportált termék nem élvezte többé a szubvenció előnyét. A szubvenció jellege tehát nagyon eltérő, így a KDB-program értékelése szempontjából a PET-gabonapelyhek esetének nincs jelentősége.

([1]) A 2001. január 4-i „Összefoglaló az ülésről” című dokumentum a KDB „Fast Track” programjának megvitatásáról szóló ülésről készült, s leírja a program működését. Nem magyarázza el, hogyan választják ki a részt vevő vállalatokat, és mi a kiválasztás alapja.

([2]) A tanács a KDB, a The Korea Credit Guarantee Fund és a hitelező bankok képviselőiből áll.

([3]) A KDB Hynidai Electronics kötvényeket vásárol fel, KDB sajtóközlemény, 2001. január 3.

([4]) Chosun Daily, 2001. január 7; The Kyunghyang Shinmun Daily, 2001. január 9.

([5]) 2603/2000/EK rendelet (HL L 301., 2000.11.30., 1. o).

▼B

(73) Mivel a KDB-program keretében biztosított előny egy ötéves időszak alatt biztosított nem ismétlődő szubvenció, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a szubvenció nem vonható vissza a program megszüntetésével, mert azt már egyszer odaítélték, és ez a támogatás a szubvenció teljes időszaka alatt előnyt biztosít.

d) **A támogatás kiszámítása**

(74) A támogatás kiszámításával kapcsolatban mind a Hynix, mind a KK azzal érvelt, hogy a Bizottságnak össze kellett volna hasonlítania a program kamatlábait a piaci kamatlábakkal, a hiteleket pedig nem kellett volna támogatásnak tekintenie. Másrészt a Hynix azzal érvelt, hogy a KDB az újrafinanszírozott kötvényeknek csak 10 %-át vállalta át, és csak ezeket a kötvényeket kell szubvenciónak tekinteni. Továbbá, mivel a KDB-kötvényeket később 2001. októberében átütemezték, a szubvenció kiszámításakor nem kell kétszer figyelembe venni ezeket.

(75) A kamatlábak összehasonlítására vonatkozó első észrevétellel kapcsolatban az ideiglenes rendelet (66) preambulumbekezdésében a Bizottság ismertette azokat az indokokat, amelyek alapján úgy határozott, hogy a szubvenció összegének meghatározásához nem alkalmazza a kamatláb-összehasonlítás módszerét. Az alaprendelet 5. cikke szerint a szubvenciót a kedvezményezettnek juttatott előny alapján határozták meg. Az (50)–(63) preambulumbekezdés szerint a Hynixnek nyújtott előnyt nem a KDB-programban alkalmazott kamatlábak biztosították, hanem az, hogy a KDB-program nélkül a Hynix kénytelen lett volna visszafizetni kötvényeit, s csődbe ment volna, mivel ehhez nem rendelkezett elegendő likvid tartalékkal. Nem állt a Hynix rendelkezésére más finanszírozási forrás, és a rendelkezésre álló információk szerint elsősorban ez volt a KDB-program létrehozásának oka. A Hynix számára az előnyt az biztosította, hogy a KDB akkor vásárolta fel a lejáró kötvényeit, amikor egyetlen piaci szereplő sem volt hajlandó a Hynix rendelkezésére bocsátani a szükséges pénzeszközöket e művelet finanszírozásához. Ezért a Hynix-kötvények felvásárlására szolgáló KDB-finanszírozás összegéről megállapították, hogy az szubvenciónak minősül.

(76) A hitelek támogatásként való kezelésével kapcsolatban a helyzetet a hiteleket odaítélő hatóság szempontjából kell értékelni az intézkedések időpontjában. Az iránymutatás E.b)v. pontja előírja, hogy abban az esetben, ha egy hitel odaítélésének időpontjában a hitelt megadó hatóság számára nyilvánvaló, hogy azt nem fogják visszafizetni, a hitelt támogatásnak kell tekinteni. Bár a program keretében a KDB finanszírozása nem teljesen ugyanaz mint egy „hitel”, mégis nagyon hasonló ügyletről van szó, amelyre ugyanezeket az elveket kell alkalmazni. A kérdés az, hogy a KDB feltételezhette-e azt, hogy a rendelkezésre bocsátott pénzeszközöket vissza fogják fizetni. A rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy amikor a KDB átvállalta a Hynix adósságát, nyilvánvaló volt, hogy a KDB-nek nem fogják visszafizetni a Hynix-kötvények vásárlására kiadott pénzt. Valójában a rendelkezésre álló információk arra utaltak, hogy a KDB nem is tervezte kiadásainak behajtását. A KDB teljes programjának költségvetésére szánt összeg eredetileg 6,2 trillió KRW volt, amelynek csaknem a felét, 2,9 trillió KRW-t a KDB már a Hynix-kötvények megvásárlására fordított. A programot nem a nyereségszerzés, de még csak nem is a költségek kiegyenlítése érdekében hozták létre, csupán egy jelentős pénzösszeg volt, amit a kiválasztott vállalatok lejáró kötvényeinek megvásárlására különítettek el. Még ha a KDB számított is arra, hogy behajtja a kiadásait, a finanszírozás odaítélésének időpontjában nyilvánvaló volt, hogy a Hynix nem lesz képes visszafizetni ezt az összeget a KDB-nek. A Hynixnek már hatalmas adósságai voltak, és a KDB-nek azért kellett beavatkoznia, mert a Hynixnek nem volt pénze a lejáró kötvények visszafizetésére, és a kötvény esedékességének időpontjában

▼B

nem tudta előteremteni ezt az összeget a pénzügyi piacon. Azt is meg kell jegyezni, hogy a Hynix-kötvények vásárlására előirányzott összeg a Hynix forgalmához viszonyítva kezdettől fogva jelentős volt; a 2,9 trillió KRW a Hynix 2001. évi forgalmának több mint 70 %-a volt.

(77) A program során egyértelművé vált, hogy a Hynix nem lesz képes visszafizetni ezt az új finanszírozást, mivel havonta felülvizsgálták a helyzetét azokkal a banki döntésekkel összefüggésben, hogy mely kötvényeket vásárolják meg az adott hónapban. A Hynix hitelképességét 2001. január 22-én már visszaminősítették, közvetlenül azután, hogy felvették a programba, majd márciusban, a program futamideje alatt ismét. A Hynix hitelminősítésének január végi spekulatív fokozatát már figyelembe kellett volna venni akkor, amikor januárban határoztak a kötvények megvásárlásáról. 2001. márciusában a Hynixet a B- fokozatba minősítették vissza, aminek következtében a program kritériumai szerint ki kellett volna zárni a KDB-programból. Azonban a KDB a vállalat egyre romló helyzete ellenére – amit a vállalat romló hitelminősítése is mutatott – mindkét említett hónapban finanszírozta a Hynix kötvényeit. Ezenkívül nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely megerősítené, hogy a Hynix nagyobb összeget fizetett vissza a KDB-nek, mint amennyire a program feltételei szerint kötelezve volt ([1]). Az ideiglenes megállapításokban figyelembe vették, és az ideiglenes rendelet (65) preambulumbekezdése szerint levonták ezeket az összegeket.

(78) A második érvvel kapcsolatban a Hynix azt állította, hogy a KDB csak az újrafinanszírozott kötvények 10 %-át vette át, így csak ezeket a kötvények tekinthetők szubvenciónak. Emlékeztetni kell arra, hogy a szubvenció egy kormányzati pénzügyi hozzájárulás, amely előnyt biztosít a kedvezményezett számára. Az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekezdése szerint a program első lépése az, hogy a KDB felvásárolja az összes, közvetlenül a program körébe tartozó lejáró kötvényt ([2]). A Hynix úgy jut előnyhöz e pénzügyi hozzájárulás által, hogy a KDB vásárolja meg ezeket a kötvényeket a Hynix helyett: piaci feltételek mellett a KDB pénzügyi hozzájárulását a Hynixnek kellene átvállalnia. Az előny összege határozza meg a szubvenció összegét. Nem módosítja a következtetést az, hogy a program feltételei szerint magának a KDB-nek csak a kötvények 10 %-ával kell rendelkeznie, hiszen a KDB sokkal nagyobb összeget bocsátott rendelkezésre, és ezáltal átvállalta az összes újrafinanszírozott kötvény megvásárlásával járó kockázatot és kötelezettségeket.

(79) A Hynix harmadik érve az volt, hogy mivel a KDB-kötvényeket 2001. októberében átütemezték, ezeket a szubvenció összegében nem kell kétszer figyelembe venni. Meg kell jegyezni, hogy rendelkezésre álló információk ellenőrzése kimutatta, hogy a program keretébe tartozó 59,4 milliárd KRW értékű kötvény 2001. októberében valóban része volt az adósság-részvény swap-ügyletnek. Ezt az összeget – ahogy arra a (166) preambulumbekezdés is rámutat – levonták a 2001. októberi intézkedések ([3]) teljes összegéből. A Hynix azzal is érvelt, hogy a bankok által átvállalt KDB-kötvények egy része szerepelt a bankok által 2001. júniusában vásárolt átváltható adóskötelezvényekben. A KDB-kötvények összegét ezért a kettős elszámolás elkerülése érdekében le kell vonni az átváltható adóskötelezvények összegéből.

([1]) A részt vevő vállalatnak a program keretében kibocsátott CBO-k/CLO-k 3 %-át/5 %-át kellett visszavásárolnia. Lásd az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekezdését.

([2]) A program körébe az egy adott időszakban lejáró kötvények 80 %-a tartozik. A Hynix a program feltételei szerint a lejáró kötvényeinek 20 %-át fizeti ki.

([3]) A rendelkezésre álló információk azt is igazolják, hogy a KDB 2002. júniusában még mindig 82,4 milliárd KRW értékű kötvényt birtokolt, amely szintén a KDB-program körébe tartozott.

▼B

Meg kell jegyezni, hogy a 2001. júniusában vásárolt átváltható adóskötelezvények teljes összegét részvénytőkére váltották 2001. októberében, ezért az átváltható adóskötelezvények teljes összegét, beleértve a KDB-kötvényeket is, a (166) preambulumbekezdésnek megfelelően levonták.

(80) Az (50)–(79) preambulumbekezdés alapján megállapították, hogy a KDB program előnyhöz juttatta a Hynixet, mivel hasonló finanszírozás nem állt rendelkezésére a pénzügyi piacon. A Hynix nem tudta banki hitelekkel finanszírozni a lejáró kötvényeit, mivel kimerítette hitelfelvételi lehetőségeit, a gyenge hitelminősítése miatt pedig nem tudta újrafinanszírozni a kötvények a kötvénypiacon. A KDB-program keretében nyújtott finanszírozás ezért az alaprendelet 2. cikke értelmében szubvenciónak minősül. A szubvencióról megállapították, hogy az a Hynix tekintetében ténylegesen egyedi szubvenció, és ezért az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján kiegyenlíthető. Az alaprendelet 5. cikke alapján a szubvenció összege egyenlő az előny összegével, amely megegyezik a program keretében biztosított finanszírozás összegével. Ezért a következtetéseket, valamint az ideiglenes rendelet (67) preambulumbekezdésében a KDB-program tekintetében megállapított 4,9 %-os szubvenciót megerősítik.

6. A HITELEZŐ BANKOK 1 TRILLÓ KRW ÖSSZEGŰ KÖTVÉNYVÁSÁRLÁSA ÉS AZ ADÓSSÁG ELSŐ ÁTÜTEMEZÉSE (2001. MÁJUS)

(81) Az ideiglenes rendeletben ideiglenesen megállapították, hogy nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a szubvenció tényleges megállapításához, és ezért úgy határoztak, hogy ezt a programot nem egyenlítik ki. Néhány érdekelt fél nem értett egyet ezzel az ideiglenes megállapítással, és annak felülvizsgálatát kérték. Az egyik érdekelt fél azzal érvelt, hogy a Hynixre alkalmazott feltételek nem feleltek meg a vállalat akkori pénzügyi helyzetének, s ezért nem a piaci feltételeken alapultak. Az említett fél szerint a KK is befolyásolta a hitelező bankokat és az intézkedések sikerét.

(82) Egy másik érdekelt fél azzal érvelt, hogy a Hynix gyenge pénzügyi helyzete miatt a KK beavatkozása nélkül nem lehetett volna végrehajtani a 2001. májusi reorganizációs intézkedéseket, és a KK kifejezetten utasította a Hynix hitelezőit, hogy vegyenek részt a kötvényvásárlásban. Az állítás alátámasztásaként az említett fél arra az ülésre hivatkozott, amelyet a KK 2001. március 10-én hívott össze a KK tisztviselőinek, a Hyundai hitelező bankjai elnökeinek, az FSC tisztviselőinek és a Hynix elnökének részvételével.

(83) A KK-nak küldött kérdőívekben szerepelt az a kérdés, hogy a KK vagy más közjogi szervezet részt vett-e a bankoknak a 2001. májusi intézkedések végrehajtására vonatkozó döntéshozatali folyamataiban. A bankoknak küldött kérdőívekben ugyanez a kérdés szerepelt. A kérdőív kérte a KK és más állami tisztviselők részvételével tartott ülések jegyzőkönyvének bemutatását is. Valamennyi fél azt válaszolta, hogy a KK semmilyen módon sem kapcsolódott be a májusi átütemezési folyamatba. Ezért ezzel kapcsolatban nem állt rendelkezésre információ, és azzal az ideiglenes megállapítások előtt nem is tudtak foglalkozni a vizsgálatban, s felülvizsgálni sem lehetett az ellenőrző látogatások során.

(84) Az ideiglenes megállapítások közzétételét követően az érdekelt felek másodlagos forrásokból – beleértve az újságcikkeket is – származó információkat nyújtottak be, amelyek szerint valóban sor került ilyen kapcsolatfelvételre. Ezek az információk olyan ülésekre utaltak, amelyekre bizonyos napokon került sor, továbbá jelezték, hogy a bankok és az FSS/FSC tisztviselői felvették a kapcsolatot. Az érdekelt feleket, a Hynixet és a KK-t felkérték arra, hogy vizsgálják meg ezeket az információkat, és ismertessék

▼B

álláspontjukat. A felek nem cáfolták az új információkat. Mindketten ténylegesen elismerték, hogy az FSS képviselői jelen voltak a 2001. március 10-i ülésen, és ezekkel az intézkedésekkel összefüggésben kapcsolatba léptek a bankokkal, ahogy azt az új információk is jelezték.

(85) Az új információk, és pontosságuknak az érdekelt felek általi megerősítése ellentmondásban álltak a KK, az FSC és az FSS tisztviselőinek és az érintett bankoknak a vizsgálat korábbi szakaszában tett nyilatkozataival. A KK és a bankok következetesen az állították, hogy sem a KK, sem más állami tisztviselő nem vett részt a 2001. májusi intézkedésekben, az FSC és az FSS pedig csak a pénzintézetek felügyeletét látta el, és nem avatkozott bele a bankok napi üzleti tevékenységébe. Az információk ilyen jellegű visszatartása az alaprendelet 28. cikke értelmében – amely előírja, hogy ilyen körülmények között a rendelkezésre álló legjobb információkra lehet alapozni a megállapításokat – hátráltatta a vizsgálatot. Az érintett feleket tájékoztatták az együttműködésük elmaradásának következményeiről. Azt is meg kell jegyezni, hogy a Hynix akkori pénzügyi tanácsadója, a Citibank Seoul nem működött teljes mértékben együtt a vizsgálat során. A Citibank nyilatkozata szerint mindez a Hynix beavatkozására vezethető vissza. A Citibank, amely az intézkedések idején a Hynix pénzügyi tanácsadója volt, fontos információkkal rendelkezett mind a Hynix pénzügyi helyzetéről, mind pedig a vizsgált intézkedésekről. Azáltal, hogy a Citibanknak nem tette lehetővé az együttműködést, s ezzel megakadályozta, hogy a vizsgálat értékelje a Citibank birtokában levő információkat, maga a Hynix is jelentősen akadályozta a vizsgálatot. Mivel 2001. májusi intézkedésekkel kapcsolatos adatszolgáltatás tekintetében a felek nem működtek együtt, s figyelembe véve az ideiglenes intézkedések után kapott információkat, amelyeket egyikük sem cáfolta meg, az új információk és a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb adatok alapján újra kell értékelni az ideiglenes megállapításokat.

(86) Az összes rendelkezésre álló tény azt igazolja, hogy 2000. novemberétől a KK folyamatosan utasította a bankokat és a többi pénzintézetet, hogy tegyenek lépéseket a Hynix likviditási problémáinak enyhítése és az elektronikai iparágat támogató politika érdekében. Ezt az e rendelet előző fejezeteiben tárgyalt valamennyi intézkedés tekintetében megerősítik. Azt is meg kell jegyezni, hogy az év előrehaladtával a hozott intézkedések ellenére egyre rosszabbra fordult a Hynix pénzügyi helyzete. 2001. márciusában B- fokozatra minősítették vissza a vállalatot. Ezért nem feltételezhető, hogy a KK ilyen körülmények között váratlanul megszünteti a Hynix támogatását. Ellenkezőleg: valószínűleg továbbra is támogatta a Hynixet, különösen azért, mert a vállalat a romló pénzügyi helyzete miatt piaci feltételek mellett biztosan nem juthatott volna más finanszírozási forráshoz.

(87) A három korábbi vizsgált intézkedés értékelésével kapcsolatban megállapítottak szerint a Hynix a legfontosabb hitelező bankjaival szembeni jelentős kötelezettségei és a gyenge hitelminősítése már 2001. januárjában kimerítette banki hitellehetőségeit. 2001. márciusára a hitelminősítése tovább romlott, a kötelezettségei pedig tovább nőttek, miután a KK utasítására egyes bankok tekintetében megemelték prudenciális hitelkereteket. A 2001. januárjában odaítélt konzorciális hitellel kapcsolatos adósságszolgálatát nem teljesítette, kötelezettségei pedig a helyzetének könnyítésére hozott intézkedések ellenére tovább halmozódtak. E körülmények között semmi sem utal arra, hogy a Hynix piaci feltételek mellett kölcsönhöz tudna jutni. A Hynix sem említett ilyen lehetőséget az eljárás során, és azt sem jelezte, hogy akár csak kísérletet tett volna újabb kölcsönök felvételére a koreai vagy a külföldi piacokon.

(88) A rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy a bankoknak 2001 júniusában kereskedelmi szempontból nem volt okuk a

▼B

Hynix 1 trillió KRW értékű átváltható adóskötelezvényeinek (a továbbiakban: CB) megvásárlására. A rendelkezésre álló bizonyíték alátámasztja, hogy a kötvényeket azért vásárolták, hogy meglevő kötelezettségeinek fedezésére készpénzt biztosítsanak a Hynixnek. A bankok már 2001 májusának elején megállapították, hogy a Hynix nem tudja törleszteni adósságait. A Hitelező Pénzintézetek Tanácsának 2001. május 7-i határozatában megállapították, hogy 2001. első negyedévében a Hynix nem tudja teljesíteni a konzorciális hitellel kapcsolatos kötelezettségeit, és erre valószínűleg a második negyedévben sem lesz képes. Ez a hitelszerződés 12. cikke értelmében fizetési késedelemnek minősül. Azonban annak érdekében, hogy elkerüljék az ezzel kapcsolatos problémákat, például a közvetett mulasztást, 2001. első és második negyedévére nem alkalmazták a hitelszerződés 11. cikkét. A bankok így ténylegesen mentesítették a Hynixet a hitelszerződés szerinti fizetési késedelem következményei alól. Mindezek ellenére a CB-k megvásárlásával 2001. júniusában újabb finanszírozást biztosítottak.

(89) A Hynix számos hitelező bankja a Hynix adósságával kapcsolatban megnövelte a hitelveszteségek fedezésére képzett céltartalékokat ([1]). A 2001. júniusi CB-vásárlásban való részvétele előtt a KorAm Bank, a Hana Bank, a Shinhan Bank és a Kookmin Bank 25 %-kal növelte a Hynixel kapcsolatos hitelveszteségek fedezésére képzett céltartalékait. 2001. harmadik negyedévére az említett bankok a Hynixnek nyújtott kölcsönök 60 %-át vagy még annál is nagyobb hányadát minősítették nem törlesztett kölcsönnek. Emlékeztetni kell arra, hogy az említett bankok közül hárman nem működtek együtt a vizsgálat során (lásd a (18) preambulumbekezdést).

(90) A bankok 2001. június 20-án vásárolták meg a CB-ket. Meg kell jegyezni, hogy június közepe és 2001. június 20-a között a Hynix-értékpapírok ára jelentősen visszaesett. Ennek ellenére a bankok megvásárolták a CB-ket, bár bizonyára egyértelművé vált számukra, hogy nem tudják majd behajtani a pénzüket ([2]). Egy hónapon belül a bankokat nagy veszteségek érték a kötvények miatt. A Hynix részvényeinek ára meredeken zuhant, a bankok pedig a Hynix CB-k átvételi árának bizonyos hányadát veszteséggé minősítették számláik 2001. június végi zárásakor.

(91) Az ideiglenes intézkedések kihirdetését követően kapott, és a felek által nem cáfolt információk azt mutatják, hogy a hitelező bankok és az állami tisztviselők közötti kapcsolatfelvételre 2001. márciusa és májusa között került sor. Az információ szerint a (82) preambulumbekezdésben említett 2001. március 10-i ülést azért hívták össze, hogy a bankokat rávegyék a Hyundai csoport vállalatainak támogatására ([3]). Amikor bankok közül néhányan vonakodtak támogatást nyújtani a Hynixnek, mivel aggódtak a külső szavahihetőségük romlása és a hitelnyújtási korlátok megsértése miatt, a KK pénzügyi tisztviselői továbbra is a támogatás biztosítására ösztönözték őket ([4]). 2001. árpilis 24-én azt jelentették, hogy a Hyundai Hitelezőinek Szövetsége úgy döntött, nem vásárolja meg a Hynix által kért 1 trillió KRW értékű átváltható kötvényt (CB). A Hynix-nek nem voltak likvid eszközei az esedékessé váló kötelezettségeinek kifizetésére és a CB kibocsátásból befolyt összeg, 1 trillió KRW, a meglevő adósságok finanszírozására szolgált. A hitelező bankok elnökei, beleértve a KEB-

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 2001. április 24; KorAm Bank, ING Barings, 2001. szeptember 26.; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 2001. október 30.; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 2001. október 24.

([2]) Meg kell jegyezni, hogy a 2001 májusában vásárolt CB-ket a bankok csak néhány hónappal később, a 2001. októberi átütemezési intézkedésekkel összefüggésben cserélték részvényre, vagy írták le.

([3]) The Naeoe Economic Daily, 2001. március 10.

([4]) The Maeil Economic Daily, 2001. március 11.

▼B

t, a KDB-t és a Chohung Bankot is 2001. április 23-án ülést tartottak, amelyen a résztvevők többsége ellenezte az 1 trillió KRW értékű CB-k átvételét ([1]). Ugyanezen a napon a Citibank ügyvezetője (a Citibank volt akkor a Hynix pénzügyi tanácsadója és a májusi intézkedések megszervezője) formálisan pénzügyi támogatást kért a Hynix számára a KK-tól, és az FSC elnöke ezzel kapcsolatban pozitív álláspontra helyezkedett. Ilyen háttér mellett azt jelentették, hogy a Hynix pénzügyi támogatása, beleértve a CB-k elfogadását is, valószínűbbé vált ([2]). Fel kell idézni, hogy a Citibank szintén nem működött együtt a vizsgálattal (lásd a (18) preambulumbekezdést).

(92) Beszámoltak arról, hogy a KorAm Bank – egyike azoknak a bankoknak, amelyek nem működtek együtt a vizsgálat során – elutasította az 1 trillió KRW értékű CB rá eső hányadának átvételét azzal az indokkal, hogy a Hynix elmulasztotta átadni azt a memorandumot, amelyben kötelezettséget vállal arra, hogy lehetőség szerint törekszik adósságainak csökkentésére. Egyes jelentések arról számoltak be, hogy a válaszként az FSS kijelentette, hogy nem bocsátja meg a banknak ezt a döntését, és hozzátette, hogy szigorú intézkedéseket hoz a bank ellen azzal, hogy nem hagyja jóvá az új pénzügyi instrumentumokat és a bankot szigorúbb ellenőrzésnek veti alá. A figyelmeztetést követően a KorAm visszavonta döntését, és részt vett a CB-k megvásárlásában ([3]).

(93) Mivel a felek együttműködésének hiányában a végleges következtetéseket a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tények alapján kell levonni, a jelenlegi esetben további információkat kell mérlegelni, még akkor is, ha azok másodlagos forrásból származnak is. Meg kell jegyezni, hogy az egyik eredetileg vizsgált intézkedés egy állítólagos 600 milliárd KRW összegű, azokra a Hynix CB-kre nyújtott Seoul Guarantee Insurance Corporation (a továbbiakban: SGICO) garancia volt, amelyeket befektetési társaságok szándékozták megvásárolni. A vizsgálat során megerősítették, hogy erre a kötvényvásárlásra soha nem került sor, s így garancianyújtás sem történt ([4]). A meghiúsult ügylet okát azonban nem magyarázták meg. Meg kell jegyezni, hogy egyes jelentések szerint a bankok akkoriban azt nyilatkozták, hogy csak akkor vásárolják meg a CB-ket, ha a befektetési társaságok is így tesznek, mivel nem akarják a kötvényvásárlás összes pénzügyi terhét magukra vállalni. A befektetési társaságok elutasították a Hynix-kötvények megvásárlását, mivel a kötvények köztudottan fizetésképtelen kötvények, s nem tudnák eladni őket egy olyan helyzetben, amikor amúgy is minden erejükkel a piaci bizalom helyreállítására törekednek. A jelentések szerint a befektetési társaságok kijelentették, hogy nem tudják felvállalni azt a kritikát, hogy ügyfeleik pénzét fizetésképtelen vállalatba fektetik be, ami miatt egyébként pert is indíthatnak ellenük. Amennyiben a befektetési társaságokat arra kényszerítették volna a pénzügyi hatóságok, hogy ilyen körülmények között több milliárd KRW értékben fogadják az új vállalati kötvényeket, akkor a befektetői társaságok teljes köre fizetésképtelenné válhatott volna ([5]). A fent említettek alapján úgy tűnik, hogy a bankok 2001. március elejétől részt vettek a 2001. májusi intézkedésekkel kapcsolatos megbeszéléseken, és teljesen tisztában voltak a befektetési társaságok érveivel és azokkal az indokokkal, amelyek alapján a társaságok elutasították a kötvények jegyzését. Néhány héttel korábban a bankok maguk is úgy határoztak, hogy nem egyeznek

([1]) Korea Times, 2001. április 24.
([2]) Maeil Economic, 2001. április 24.
([3]) Korea Times, 2001. június 21.; Dow Jones International News, 2001. június 20.
([4]) Az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekezdése.
([5]) Donga Daily, 2001. május 4.; Korea Economic Daily, 2001. május 3.; Maeil Economic, 2001. május 7.

▼B

bele a CB-vásárlásba, és elismerték, hogy a Hynix képtelen törleszteni a meglevő adósságait.

(94) Miután tájékoztatták őket erről az információról, az érdekelt felek elismerték, hogy egy FSS-tisztviselő jelen volt az egyik ülésen, és ezt követően az FSC/FSS felvette a kapcsolatot a bankokkal. Azt állították, hogy az FSS-tisztviselő csak megfigyelőként volt jelen azzal a céllal, hogy tanúja legyen a hitelezők előzetes finanszírozási kötelezettségvállalásainak, nem pedig azért, hogy befolyásolja a hitelező bankokat a Hyundai-vállalatoknak nyújtandó további hitelekkel kapcsolatos döntésükben. Azt is állították, hogy az FSS/FSC tisztviselői és a hitelező bankok közötti „későbbi telefonos megbeszélésekre" kizárólag az FSC/FCC szokásos prudenciális felügyeleti feladatainak gyakorlása keretében került sor. Azonban figyelembe véve azt, hogy az érintett felek mindaddig visszatartották a fontos információkat, amíg nem szembesítették őket ezekkel, és más feleket is arra utasítottak, hogy ne működjenek együtt, s így hátráltatták a vizsgálatot, ezek a magyarázatok nem tűnnek teljesen meggyőzőnek. Továbbá a rendelkezésre álló információk szerint a 2001. március 10-i ülésen részt vevő tisztviselő az FSC alelnöke, azaz egy magas beosztású tisztviselő volt. E körülmények között – az alaprendelet 28. cikke szerint, amely lehetővé teszi, hogy a felek együttműködésének hiánya esetén a rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tények alapján vonják le a következtetéseket – megállapították, hogy a bankok nem szabadon és függetlenül, kereskedelmi megfontolások alapján döntöttek a CB-vásárlásról, hanem a KK utasította őket erre. Az említett másodlagos forrásokból származó információk alátámasztják ezt a következtetést.

(95) A végleges közleménnyel kapcsolatos állásfoglalásában a KK azzal érvelt, hogy figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a magánbefektetők 1,25 milliárd USD értékben vásároltak Hynix GDR-eket, s így a bankoknak a Hynix CB-k megvásárlására vonatkozó döntése megfelelt a kereskedelmi szempontoknak. Meg kell jegyezni, hogy ezeket a befektetőket valószínűleg az befolyásolta ebben a döntésben, hogy a KK utasítására a KDB-program folyamatosan újrafinanszírozza a Hynix esedékessé váló kötelezettségeit. Ezenkívül e befektetők nem látták át úgy a Hynix pénzügyi helyzetét, mint a bankok. Ezért indokolt az a következtetés, hogy a bankoknak másképp kellett volna dönteniük a befektetésről, mint az GDR-befektetőknek.

(96) A rendelkezésre álló legmegbízhatóbb tények alapján ezért megállapították, hogy a bankok nem kereskedelmi megfontolások alapján döntöttek az 1 trillió KRW értékű Hynix CB-k megvásárlásáról, hanem a gazdaságpolitikai célokat szem előtt tartó KK utasítása alapján. A megvásárolt CB-k összege ezért az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. és i. alpontja értelmében kormányzati pénzügyi hozzájárulásnak minősülnek. Ez a kötvényvásárlás 1 trillió KRW-nek, a kötvények vételárának megfelelő előnyt biztosított a Hynixnek, mivel piaci feltételek mellett nem állt rendelkezésére hasonló finanszírozás. 2001. januárja után tovább romlott a Hynix helyzete, és piaci feltételek mellett nem tudott ennek megfelelő hitelt felvenni. Ezért az alaprendelet 2. cikke értelmében az 1 trillió KRW értékű CB-vásárlás szubvenciónak minősül. Mivel itt egyetlen cégnek biztosított eseti szubvencióról van szó, a támogatás az alaprendelet 3. cikke értelmében egyedinek minősül, s ezért kiegyenlíthető.

(97) Az alaprendelet 5. cikke szerint a kiegyenlíthető szubvenciók összegét a kedvezményezettnek biztosított előny alapján kell kiszámítani. A hitelező bankok által megvásárolt CB-kre kamat fizetendő, amit lejáratkor a Hynixnek vissza kellett fizetnie. Ezért ezek a kötvények hasonlóak a hitelhez. Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja szerint először azt kell megvizsgálni, hogy piaci feltételek mellett rendelkezésre állt-e hasonló kereskedelmi hitel; amennyiben igen, az előny az alkalmazott kamatlábak

▼B

közötti különbségnek felelne meg. A (87) preambulumbekezdés alapján 2001 májusában nem állt a Hynix rendelkezésére hasonló finanszírozás. Ezért a kötvényvásárlás által biztosított előnyt más módszerekkel kell meghatározni.

(98) Az iránymutatás E.b)v. pontja szerint az elengedett vagy vissza nem fizetett hitel összegét támogatásnak kell tekinteni. Ez azt jelenti, hogy ha a hitel odaítélésének időpontjában a hitelező hatóság számára már nyilvánvaló, hogy nem fogják visszafizetni a pénzét, a hitelt támogatásnak kell tekinteni. A (88)–(90) preambulumbekezdés szerint a bankok a kötvények megvásárlásakor tudták, hogy nem fogják visszafizetni nekik a Hynix CB-k megvásárlására fordított pénzt. Ezért a Hynix előnye, s így a kiegyenlíthető támogatás összege a kötvények vételárának, 1 trillió KRW-nek felel meg. Az ideiglenes rendelet (67) és (108) preambulumbekezdésében ismertetett számítási módszer alkalmazásával a szubvenció mértéke 5,4 %.

7. A 2001. OKTÓBERI ADÓSSÁGÁTÜTEMEZÉSI CSOMAG, AMELY ADÓSSÁG-RÉSZVÉNY SWAP-ÜGYLETBŐL, AZ ADÓSSÁG MÁSODIK ÁTÜTEMEZÉSÉBŐL ÉS EGY 658 MILLIÁRD KRW ÖSSZEGŰ ÚJ HITEL FOLYÓSÍTÁSÁBÓL ÁLL

(99) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően a Hynix, a KK, a KEB, a Woori Bank, a Chohung Bank (a továbbiakban: CHB), a Citibank Seoul és a National Agricultural Cooperation Federation (a továbbiakban: NASCF) ismertette álláspontját a 2001. októberi adósság-átütemezési csomagra vonatkozó ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban.

(100) A felek észrevételeinek felsorolása és értékelése a következőkben olvasható. Azonban a kiegyenlíthető szubvenció kiszámítása a 2001. októberi intézkedések tekintetében fontos kérdés, ezért úgy ítélték meg, hogy érdemes ismertetni a szubvenció összegének értékelése alapjául szolgáló elveket, figyelembe véve különösen azt, hogy a 2001. októberi intézkedéseket egy pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatnak ítélték meg.

a) **Bevezetés**

(101) Az ideiglenes rendeletben a 2001. októberi intézkedéseket, azaz az adósság-részvény swap-ügyletet, a 658 milliárd KRW összegű új hitelt, valamint a futamidők meghosszabbítását és az adósság átütemezését támogatásnak tekintették. Ez az iránymutatás E.b)v. pontja alapján történt, amely úgy rendelkezik, hogy támogatásnak kell tekinteni a hitelt, ha azt elengedik vagy nem fizetik vissza. Az ideiglenes rendelet (104)–(107) preambulumbekezdében azt az ideiglenes következtetést vonták le, hogy pénzügyi helyzete miatt a Hynix piaci feltételek mellett nem juthatott megfelelő finanszírozáshoz, a bankok pedig a 2001. októberi intézkedések idején tudták, hogy nem kapják vissza a Hynixbe befektetett, illetve a Hynixnek hitelezett pénzt.

(102) Nehéz pénzügyi helyzetben levő vállalat számára nyújtott finanszírozás esetében a szubvenció kiszámításának értékelésekor először a vállalat hitelminősítését vizsgálják meg az intézkedések idején. A hitelminősítés kimutatja a vállalat pénzügyi helyzetét, valamint azt, hogy az adott időpontban mennyire tudja megnyerni a befektetőket, és mennyire képes hitelhez jutni, mivel a potenciális befektetők/hitelezők elsősorban arra a hitelminősítésre alapozzák döntéseiket, amelyet egy független nemzetközi hitelminősítő intézet állított ki a vállalatról.

(103) Meg kell jegyezni, hogy a Hynix 2001. októberében a Standard and Poor's hitelminősítése szerint SD fokozatot kapott. Ez a második legrosszabb minősítés, a legrosszabb minősítés a D, amely a Standard and Poor's kritériumai szerint a többi minősítéstől eltérően nem a jövőbeli fejleményekre vonatkozik, hanem

▼B

rendszerint csak akkor használják, ha az adós ténylegesen nem teljesíti a fizetési kötelezettségeit. Az SD minősítésre akkor kerül sor, ha a kibocsátó előreláthatóan csak bizonyos esetekben kerül fizetési késedelembe, azaz bizonyos kötelezettségtípusokat továbbra is fizet, míg másokat nem. Következésképpen az intézkedések idején a Hynix minősítése a befektetők/hitelezők számára kifejezetten aggasztó volt, és nem támasztotta alá azt, hogy kereskedelmi szempontok alapján további finanszírozást biztosítsanak neki.

(104) A második értékelendő szempont a vállalat története, azaz az eddigi adósságainak törlesztése és az érintett hitelezők által a vállalattal kapcsolatban kiállított hitelminősítések. Amennyiben egy vállalat szerény hitelminősítése mellett is folyamatosan teljesíti meglevő adósságszolgálatait néhány hitelezőnek, akkor e hitelezők részéről nem teljesen ésszerűtlen hozzáállás, ha ezt figyelembe veszik a vállalat belső hitelminősítésében, és ezt a tényt pozitívan értékelik a további hitelek folyósításának mérlegelésekor. Ebben az esetben azonban meg kell jegyezni, hogy 2001-ben a Hynix nem teljesítette meglevő adósságszolgálatait, sőt még a 2001. januárjában folyósított konzorciális hitel kamatait sem fizette. A (88) preambulumbekezdés szerint a bankok már 2001. májusában bejelentették a fizetési késedelmet, de úgy döntöttek, nem hoznak intézkedéseket a helyzet megoldására. A Hynix tekintetében számos bank már 2001. májusában megemelte a hitelveszteség fedezésére képzett céltartalékait, 2001. októberében, az intézkedések előtt pedig ismét ezt tették, ami jelzi, hogy a további finanszírozást máris veszteségnek tekintették. Az érintett bankok belső hitelminősítése tükrözte ezt az értékelést. A 2001. októberi intézkedésekben érintett hat bank belső hitelminősítése az „elővigyázattal kezelendő” és „kétes adós” fokozat között helyezte el a Hynixet. Ez a helyzet nem támasztja alá azt a döntést, hogy további finanszírozást biztosítsanak az érintett vállalatnak.

(105) A harmadik szempont az érintett vállalat általános pénzügyi helyzete. Amennyiben a vállalatnak átmeneti likviditási nehézségei vannak, de szilárd alapokon áll, akkor a hitelnyújtásról szóló döntés meghozatalakor a potenciális hitelezők figyelembe vehetik ezt a tényt.

(106) Meg kell jegyezni, hogy a Hynix általános pénzügyi helyzete már hosszú ideje kritikusnak tekinthető. 2000. végén a Hynix több mint 9,46 milliárd USD értékű kötelezettséget halmozott fel. Ez csaknem kétszerese volt a vállalat nettó értékének és több mint négyszerese a vállalat tőzsdei értékének ([1]). 2001. októberében a Hynix adóssága a saját tőkéjének hatszorosa volt. A helyzetet az érintett bankok is jól ismerték. A (44) preambulumbekezdés szerint a KEIC már 2000. novemberében megállapította, hogy a Hynix technikailag fizetésképtelen. Hasonló kijelentések találhatók az érintett bankok belső jelentéseiben, amelyek szerint a Hynix negatív tőkével és túlságosan nagy hitelállománnyal rendelkezik.

([1]) A Hynix 2002. március 21-i, az FSC-nek benyújtott 2001. évi üzleti terve.

▼B

(107) A Hynix pénzügyi mutatói az úgynevezett Altmann-modell Z-mutatója szerint, amelyet kifejezetten a koreai társaságok várható fizetésképtelenségének előrejelzésére fejlesztettek ki, 1999. és 2001. között sokkal rosszabbak voltak, mint azoké a koreai vállalatoké, amelyek ténylegesen fizetésképtelenné váltak. A Hynix mutatói 700 %-kal meghaladták a súlyos pénzügyi válságban levő vállalatok küszöbértékeit ([1]). A Hynix aktíváinak és folyó kötelezettségeinek aránya, valamint a likvid aktívák és folyó passzívák aránya alapján megállapítható volt, hogy a vállalat nem rendelkezik a kötelezettségei fedezéséhez szükséges likvi ditással ([2]). A Hynix nettó haszonkulcsa, tőke- és részvényhozama 1997. óta szinte minden évben negatív volt, a nettó árrés 2000-ben -24,3 %, 2001-ben pedig -93,83 % volt. 1997. és 1999. között a vállalat üzleti tevékenységből származó készpénzforgalma arra sem volt elég, hogy adósságainak vagy összes kötelezettségének egy hatodát fedezze.

(108) A 2001. évi pénzügyi beszámolók szintén kizárták a Hynix jövőbeli pénzügyi sikerének lehetőségét, mivel a társaság üzleti tevékenységének teljes normalizálásához a hitelező bankok folyamatos támogatása szükséges egészen addig, amíg a félvezető termékek értékesítési ára megfelelő mértékben emelkedni kezd. Ezek a tények azt jelzik, hogy a Hynix a múltban és a jövőben is hitelezőinek pénzügyi támogatásától függ. A Hynix a VI alatt elérte azt a pontot, amikor az üzleti tevékenységének hozamából már nem tudta finanszírozni a működését.

(109) A szubvenció számítási alapjának értékelése során ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy folyósítottak-e egyéb kereskedelmi hitelt az érintett vállalatnak, és ha igen, milyen feltételek mellett. Amennyiben folyósítottak ilyen hiteleket, akkor a hitelfeltételek összehasonlítási alapként szolgálhatnának a szóban forgó intézkedések által a Hynixnek biztosított előnnyel, s egyben a szubvenció összegével kapcsolatban.

(110) Ebben az esetben meg kell jegyezni, hogy a Hynix 2000-ben és 2001-ben piaci feltételek mellett nem tudott volna kölcsönhöz jutni. A Hynix kizárólag a KK által biztosított, a KK által irányított, illetve a KK garanciavállalásával támogatott hitelek keretében tudott kölcsönt felvenni. Az intézkedések idején a Hynix legnagyobb hitelezője a KDB volt, amely az összes Hynix-hitel 44 %-a felett rendelkezett 2001. decemberében ([3]).

(111) 1998 előtt a Hynix hitelt vett fel francia és japán bankoktól, beleértve a Bank of Tokyo, a Société Générale és a Credit Lyonnaise bankot is. Azóta azonban egyik bank sem vett részt a Hynix szerkezetátalakításában. A külföldi bankokkal szembeni rendezetlen kötelezettségek, beleértve a Citibank Seoullal szembeni kötelezettségeket is, csupán 5 %-át tették ki a Hynix összes hitelének 2000. és 2001. között ([4]). A Citibank szerepét a (130)–(133) preambulumbekezdésben már értékelték.

(112) A külföldi bankok befektetéseinek elmaradása arra utal, hogy ésszerűtlennek és gazdaságilag indokolatlannak ítélték meg a Hynixbe való további befektetéseket. Meg kell jegyezni, hogy a Société General vezetése alatt a külföldi hitelezők által 1996-ban folyósított 37,5 milliárd KRW összegű rendezetlen konzorciális hitelt fizetési késedelemnek és közvetett mulasztásnak tekintették.

([1]) Saunders-jelentés, 30–35. o.
([2]) Saunders-jelentés, 20–21. o.
([3]) A Hynix 2002. március 21-én az FSC-nek benyújtott 2001. évi üzleti terve.
([4]) A Hynix 2002. március 21-én az FSC-nek benyújtott 2001. évi üzleti terve.

▼B

b) **Kormányzati pénzügyi hozzájárulás**

i. *A felek észrevételei*

(113) A Hynix és a KK azzal érvelt, hogy a 2001. októberi csomag nem minősül szubvenciónak, mivel a finanszírozást nem a KK nyújtotta. A Hynix azzal érvelt, hogy a Citibankkal és a KEB-bel kapcsolatban nem mutattak be olyan bizonyítékot, amely azt igazolta volna, hogy a KK a befolyását felhasználva a 2001. októberi intézkedések elfogadására kényszerítette a bankokat. A Woori Bank, a CHB és a NACF tekintetében a Hynix azzal érvelt, hogy a KK tőkerészesedését nem szabad összetéveszteni a hiteldöntések kormányzati ellenőrzésével. Azt is állították, hogy a hiteldöntéseket az érintett bankok kereskedelmi megfontolások alapján hozták meg.

(114) A KEB azzal érvelt, hogy a KK nem játszott szerepet a szerkezetátalakítási programokban a KEB kereskedelmi döntéseivel kapcsolatban. Azt állították, hogy a KK-nak sem szerződés szerint, sem a koreai törvények alapján nincs olyan különleges jogköre, amely lehetővé tenné, hogy megakadályozza vagy befolyásolja a KEB üzleti döntéseit. A KEB szerint ugyanez vonatkozik az FSS-re is. A KEB üzleti tevékenységének szabályozására vonatkozó FSS-ajánlásokkal kapcsolatban a KEB azt állította, hogy ezek az intézkedések a szervezetnek a banktörvény és a banki szabályozások szerinti rendszeres tevékenységei közé tartoznak, és nem kell az FSS vagy egyéb pénzügyi felügyeleti hatóság beavatkozásának vagy részvételének tekinteni ezeket.

(115) A Woori Bank azt állította, hogy a KK-nak – annak ellenére, hogy a legnagyobb részvényes – tilos befolyásolnia a Woori Bank döntéshozatali folyamatát.

(116) A CHB azzal érvelt, hogy a KK-nak nincs közvetlen vagy közvetett befolyása vezetésre. Annak ellenére, hogy a Korea Deposit Insurance Corporation (a továbbiakban: KDIC) jelentős részesedéssel rendelkezik a CHB-ben, a CHB állítólag továbbra is kereskedelmi bank maradt, és döntéseit kizárólag kereskedelmi megfontolások alapján hozza meg. Azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendeletben említett egyetértési megállapodás (a továbbiakban: MOU) csak a KK által az 1997-es pénzügyi válság miatt elfogadott különböző szerkezetátalakítási intézkedésekre vonatkozott.

(117) A Hynix és a CHB azzal is érvelt, hogy más bankok (az Industrial Bank of Korea (a továbbiakban: IBK), a Seoul Bank, a Kwangju Bank és a Kyongam Bank), amelyekben a KK szintén jelentős részesedéssel rendelkezett, nem vettek részt a 2001. októberi csomagban, ami azt bizonyítja, hogy a KK nem avatkozott bele egyik érintett bank üzleti tevékenységébe sem.

(118) Az NACF azzal érvelt, hogy azzal a céllal hozták létre, hogy javítsa a mezőgazdasági termelők gazdasági, szociális és kulturális helyzetét és életminőségét. A KDIC, mint kiemelt befektető a törvényi előírások szerint nem vehet részt az NACF döntéshozatalában. Mint ilyen, a gazdaságpolitikai célkitűzések végrehajtása nem tartozik a hatáskörébe.

(119) A Citibank Seoul tagadta, hogy bármilyen módon kapcsolatban állna a KK-val, és azt nyilatkozta, hogy kizárólag üzleti érdekei miatt vett részt a vizsgált intézkedésekben.

ii. *Az észrevételek értékelése*

(120) Meg kell jegyezni, hogy a (10)–(14) preambulumbekezdésben meghatározott elvek alapján ideiglenesen megállapították, hogy a KDB közjogi szervezet. A többi bankkal kapcsolatban nem állapították meg, hogy közjogi szervezetek lennének, azt viszont igen, hogy a KK utasította őket a szóban forgó intézkedések végrehajtására.

▼B

(121) Az befolyásolás bizonyításával kapcsolatos helyzetértékelés keretében figyelembe kell venni, hogy néhány bank esetében a KK volt az egyetlen, illetve a legnagyobb részvényes. A KK vagy más részvényesek tőkerészesedése határozza meg, hogy milyen mértékben tudják befolyásolni a társasági jogban és az érintett vállalat alapszabályzatában előírt döntéshozatali folyamatot. Ezzel kapcsolatban fontos megemlíteni a 2001. novemberében elfogadott 408. számú koreai miniszterelnöki rendeletet, amely azon vállalatok igazgatóságának hatásköreivel foglalkozik, amelyekben a kormányzatnak részesedése van. Bár a rendelet 6. cikke hangsúlyozza annak a fontosságát, hogy a vállalatok önállóan hozzák meg az üzleti döntéseiket, azonban lehetővé teszi, hogy az állam teljes mértékben gyakorolja részvényesi jogait.

(122) A rendelkezésre álló információkból az is kiderül, hogy az állam, mint többségi részvényes nevezheti ki a pénzintézetek igazgatóit. Ebben a funkciójában a KK rendszeresen gyakorolja kinevezési jogkörét, vagy befolyást gyakorol az ügyvezető vagy a bank igazgatósága egyes tagjainak kiválasztására ([1]). Szavazati jogán keresztül a KK ezért olyan helyzetben van, hogy befolyásolni tudja a KEB, a Woori és a CHB tevékenységét, ahol ő a legnagyobb részvényes. A rendelkezésre álló információk szerint például az állam befolyásolta a KEB ügyvezetőjének leváltásáról szóló döntést a Hynix és egyes hitelkártyákkal foglalkozó vállalatok gyenge üzleti eredményei miatt ([2]).

(123) Továbbá az ideiglenes rendelet nem kizárólag a KK tőkerészesedése alapján próbálta bizonyítani a befolyásolás tényét. Az ideiglenes rendelet (88)–(98) preambulumbekezdése mindegyik bankkal kapcsolatban részletesen bemutatta azokat az okokat, amelyek alapján megállapították, hogy a 2001. októberi intézkedések tekintetében a KK befolyásolta a bankok döntését. Az ideiglenes rendeleten kívül azok az információk is megerősítették ezeket a megállapításokat, amelyek csak az ideiglenes intézkedések közzététele után álltak rendelkezésre.

(124) A (32), (42) és (43) preambulumbekezdés szerint a rendelkezésre álló adatok bizonyítják, hogy a KK közvetlen utasításokat adott a pénzintézeteknek néhány vizsgált intézkedéssel kapcsolatban. Ezek az információk azt is igazolják, hogy az FSS részt vett az intézkedésekben. Az információk szerint a KK azzal is kényszerítette a pénzintézeteket az intézkedésekben való részvételre, hogy üzleti tevékenységük akadályozását helyezte kilátásba ([3]). Meg kell jegyezni, hogy a Bizottság számos alkalommal kérdezte a KK-t és az érintett bankokat a részvételükről, azonban mindegyik fél következetesen tagadta az állam részvételét a szóban forgó intézkedésekben.

(125) 2001. augusztus 3-án, nem sokkal a 2001. októberi intézkedések előtt, a koreai miniszterelnök-helyettes kijelentette az Újság- és Hírközlési Szerkesztők Szövetségének egyik ülésén, hogy amennyiben a hitelező bankok nem tudják megoldani a Hynix-ügyet, a KK lép közbe, és gyors döntéseket hoz. Amennyiben a hitelező bankok nem tudnak határozni a Hynix további finanszírozásáról, a pénzügyi hatóságoknak kell dönteniük.

(126) A KEB-nek azzal az érvelésével kapcsolatban, hogy a KK-nak nincs törvényi vagy szerződéses joga a kereskedelmi döntések befolyásolására, meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendeletnek a KK általi befolyásolásról szóló megállapításai nem az

([1]) Pénzügyi magánszakértők ellenőrző jelentése, 1. ülés, 2. pont; 2. ülés, 6. pont; 4. ülés, 9. pont; 5. ülés, 11. pont.
([2]) Pénzügyi magánszakértők ellenőrző jelentése, 1. ülés, 2. pont; 2. ülés, 6. pont; 4. ülés, 9. pont.
([3]) A KorAm utasítása, hogy vegyen részt a 2001. júniusi CB vásárlásban, Korea Times, 2001. június 21.; a Korea First Bank utasítása, hogy vegyen részt a KDB kötvényprogramjában, Far Eastern Economic Review, 2001. február 15.

▼B

ilyen jellegű szerződéses vagy törvényben előírt jogokra vonatkoztak. A megállapítások ezen a ponton azt próbálták bemutatni, hogy a KK hogyan tudta sokkal finomabb módon, például többségi részvényesi helyzetén keresztül befolyásolni a KEB döntéseit. Ezen kívül az erre vonatkozó ideiglenes következtetéseket megerősítette az ideiglenes rendelet kihirdetését követően benyújtott újabb bizonyíték, amely szerint a KK miniszterei beavatkoztak, s egyes vizsgált intézkedésekkel kapcsolatban utasították a KEB-t – lásd a (32), (42) és (43) preambulumbekezdést.

(127) Az FSS és az FSC tekintetében az ideiglenes intézkedéseket követően benyújtott bizonyíték szintén igazolja, hogy az FSS részt vett a Hynix finanszírozásának biztosításáról szóló döntésekben, például a (126) preambulumbekezdésben említett, a koreai miniszterek által a KEB-nek küldött levéllel. Az FSS/FSC-nek a KEB folyamatban levő szerkezetátalakításával kapcsolatos felügyeleti tevékenységben betöltött szerepével kapcsolatban a rendelkezésre álló bizonyíték igazolja, hogy az FSC jóváhagyta a KEB hitelkeretének bővítését, ami ellentmond a folyamatban levő szerkezetátalakítási tervnek, amely előírta a Hynixnek nyújtott hitelek csökkentését. Ezen kívül a Hynixszel kapcsolatos adósság-részvény swap-ügyletek jelentős összege nem szerepelt a nem törlesztett kölcsönök veszteségszámításainál a KEB mérlegében. Következésképpen a KEB ideiglenes rendelettel kapcsolatos észrevételei nem jelentettek olyan új lényeges bizonyítékot, amely módosítaná az ideiglenes rendelet (90)–(91) preambulumbekezdésében ismertetett értékelést. Ezeket a következtetéseket ezért megerősítik.

(128) Az ideiglenes rendelet (96)–(98) preambulumbekezdése rámutatott azokra az okokra, amelyek alapján azt az ideiglenes következtetést vonták le, hogy az NACF a KK utasítása alapján vett részt a 2001. márciusi intézkedésekben. Bár teljes mértékben elismerik, hogy az NACF esetében egy szövetkezetről van szó, szövetkezeti célkitűzése pedig a mezőgazdasági termelők gazdasági, szociális és kulturális helyzetének, valamint életminőségének javítása, azonban ezek egyúttal a mezőgazdaság támogatására irányuló gazdaságpolitikai célkitűzések is. Azt is meg kell jegyezni, hogy az NACF-et a Pénzügyi és Gazdasági Minisztérium és a Mezőgazdasági és Erdészeti Minisztérium közösen vezeti. Agrárpolitikai bankként szakosított funkciókat lát el, például Korea agrárpolitikájának megvalósítását és az állami finanszírozás biztosítását az agrárszektor számára. Az 1999. augusztusi új mezőgazdasági termelőszövetkezeti törvény alapján a KK szükség esetén hitelt/pénzügyi támogatást nyújthat (9. cikk), tőkerészesedést szerezhet (147–151. cikk), az NACF pedig mezőgazdasági finanszírozási kötvényeket bocsáthat ki, amelyekre a KK-nak garanciát kell nyújtania (153. és 156. cikk). Az NACF által az intézkedések idején a Hynix-nek adott 8-as ([1]) hitelminősítés nem indokolta, hogy további finanszírozást biztosítsanak a Hynixnek. Az NACF ideiglenes rendelettel kapcsolatos észrevételei nem jelentettek olyan új lényeges bizonyítékot, amely módosítaná az ideiglenes rendelet (96)–(98) preambulumbekezdésében ismertetett értékelést. Ezeket a következtetéseket ezért megerősítik.

([1]) A skála 1-től 10-ig terjed.

▼B

(129) Az ideiglenes rendelet (88)–(89) preambulumbekezdése rámutatott azokra az okokra, amelyek alapján azt az ideiglenes következtetést vonták le, hogy a Woori Bank és a CHB [1] a KK utasítása alapján vett részt a 2001. márciusi intézkedésekben [2]. Ezeket a befolyásolással kapcsolatos következtetéseket megerősítik a (91)–(94), (124) és (125) preambulumbekezdésben említett, az ideiglenes intézkedések bevezetése után benyújtott információk. A Woori Bank és a CHB észrevételei nem jelentettek olyan új bizonyítékot, amely módosítaná az ideiglenes rendelet (88)–(89) preambulumbekezdésének következtetéseit. Ezeket a következtetéseket ezért megerősítik.

(130) Az ideiglenes rendelet (93) és (95) preambulumbekezdése szerint a Citibank nem működött teljes mértékben együtt a vizsgálat során. Ezért a Hynixnek nyújtott pénzügyi csomagban való részvételére vonatkozó megállapításokat az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre alapozták.

(131) A vizsgálat keretében a hitelező szerepével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Citibank nem működött együtt, aminek következtében nem lehetett megbízható információkat szerezni a Citibank pontos feladatairól és gyakorlatáról a Hynixnek biztosított pénzügyi csomaggal kapcsolatban. Így a Citibank állítása, hogy nem a KK utasítása alapján járt el, nem ellenőrizhető a kérdőívre adott válaszok és az azt követő ellenőrző látogatás alapján. Ugyanez vonatkozik a Citibank hitelezési gyakorlatára is. A Citibank együttműködésének hiánya jelentősen akadályozta a vizsgálatot, nemcsak a Citibank hitelezői szerepével kapcsolatos pontos feladatok meghatározása, hanem a Hynix pénzügyi tanácsadójaként betöltött szerepe szempontjából is. Az együttműködés hiánya miatt nem ismert a Citibank valódi viszonya Hynixhez, valamint az sem, hogy általában milyen jellegű és milyen szoros kapcsolatot tart fenn a KK-val. Az együttműködés és az ellenőrző látogatások fontosságát az a tény igazolja, hogy egyes érintett bankok tekintetében a megfelelő együttműködésnek és az ellenőrzésnek döntő szerepe volt abban, hogy végleges következtetéseket vontak le a bankok, a Hynix és a KK közötti viszonnyal kapcsolatban. A többi fél által benyújtott információk alapján azonban a vizsgálat megállapította, hogy a Citibank központi szerepet kapott a KK, a Hynix és a többi érintett fél közötti tárgyalásokban. A Hynix kijelentette, hogy a Citibanknak nem szabad együttműködnie a vizsgálat során, mivel „közleményei adatokat szolgáltatnának a Hynix költségeivel, pénzügyeivel vagy könyvelésével kapcsolatban”. Emlékeztetni kell arra, hogy a beavatkozás idején a KK a bankokon keresztül a Hynix többségi tulajdonosa volt.

(132) Ezért azok a Citibankkal kapcsolatos végső megállapítások, hogy a bank hitelezőként a KK utasítására cselekedett-e, és hogy a Hynixnek biztosított előny egyenlő volt-e a Citibank által a Hynixnek nyújtott teljes pénzügyi hozzájárulással, a rendelkezésre álló tényeken alapultak. Ebben a tekintetben vitathatatlan, hogy a Citibank a Hynix hitelező bankjaként a többi résztvevővel ellentétben először 2001. januárjában avatkozott be, amikor a Hynix pénzügyi helyzete már olyan rossz volt, hogy a többi bankot ez visszatartotta a pénzügyi részvételtől. A Citibank belső hitelminősítésében a Hynix 2001. októberében a D, azaz

[1] A KK a Woori Bankban 100 %-os, a CHB-ben pedig 80 %-os részesedéssel rendelkezik.

[2] Meg kell jegyezni azt is, hogy a Woori Bank egyik belső dokumentuma, amely a 2001. októberi intézkedésekben való részvételt javasolja, a következő kijelentést tartalmazza: „Amennyiben a Hynix csődtömeggondnokság alá kerül, illetve felszámolják, akkor ez súlyos hatással lesz a nemzetgazdaságra. A vállalat az összes kivitel 4 %-át teszi ki, és 150 000 dolgozót foglalkoztat, beleértve magát a vállalatot, valamint a termelési folyamat korábbi és későbbi iparágait is.” Ez azt mutatja, hogy közérdekű szempontokat is figyelembe vettek.

▼B

a „kétes adós” fokozatot kapta. Ennek ellenére a Citibank biztosította a finanszírozást a Hynixnek. A Citibankot felkérték, hogy ismertesse általános hitelezési politikáját és azt, hogy megszokottnak tekinthető-e, hogy a kétséges besorolású vállalatokat finanszíroznak. A fent említettek szerint a Citibank nem ismertette azokat az adatokat, amely magyarázatot adtak volna a vizsgált intézkedésekben való részvételére.

(133) A KK utasításával kapcsolatban a rendelkezésre álló információk azt igazolják, hogy szoros kapcsolat volt a KK, a Hynix és a Citibank között. A KK és a Citibank esetében ez a kapcsolat túlmutatott a vizsgált hiteleken. Ezek a kapcsolatok kétféleképpen értelmezhetők. Egyrészt úgy, hogy a Citibank kereskedelmi megfontolások alapján is nyújthatott finanszírozást a Hynixnek, vagy pedig úgy – ahogy ezt az egyik fél állította –, hogy az említett kapcsolat a KK befolyása szempontjából sebezhető helyzetbe hozta a Citibankot. Az együttműködés hiánya miatt nem lehetett megállapítani, hogy a Citibank kényszerből cselekedett-e, vagy pedig a rendes üzleti gyakorlata szerint. Emlékeztetni kell arra, hogy az együttműködés elmulasztásának az volt az oka, hogy megakadályozták a Hynix költségeihez, valamint pénzügyi és könyvelési adataihoz való hozzáférést. Egyéb magyarázat hiányában ez úgy értékelendő, hogy a Citibank birtokában levő adatok felfedték volna azt, hogy a szóban forgó finanszírozást nem kereskedelmi megfontolások alapján, hanem a KK utasítására biztosították. Erre az okra utalt a kérelem is. Ezenkívül az ideiglenes rendelet (94) preambulumbekezdésének indoklása szerint szokatlanul szoros kapcsolat és összefonódás jellemezte a KK és a Citibank viszonyát 1967 óta, amikor engedélyezték a koreai tevékenységét. Erre a szoros kapcsolatra utal a Citibank magatartása az 1997-es koreai pénzügyi válság idején, amikor jelentős segítséget nyújtott a KK-nak a válság leküzdésében. 1998-ban a Citibank irányításával sikeresen végrehajtották Korea banki adósságainak átütemezését összesen 21,75 milliárd USD értékben. Ezenkívül a Citibank egy 4 milliárd USD értékű globális kötvényajánlat sikeres támogatásával segített a KK-nak és kormányzathoz kapcsolódó intézményeknek, hogy a koreai pénzügyi válság alatt hozzáférjenek a tőkepiacokhoz. Ezek a tények megerősítik, hogy a Citibank nagyon szoros kapcsolatban áll a KK-val. Ezeknek a tényeknek és annak alapján, hogy a Citibank elutasította a birtokában levő információk rendelkezésre bocsátását, s mivel egyéb ellenőrizhető bizonyíték nem áll rendelkezésre, az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdése szerint azt a következtetést kell levonni, hogy a KK érintett volt a szóban forgó finanszírozásban, és utasította a Citibankot annak biztosítására.

(134) Azzal az érvvel kapcsolatban, hogy azok közül a bankok közül nem mindegyik vett részt a 2001. októberi intézkedésekben, amelyekben a KK jelentős részesedéssel rendelkezett, s ez cáfolja a KK-nak a döntésekre gyakorolt befolyását, meg kell jegyezni, hogy az intézkedések idején küszöbön állt a Kwangju Bank és a Kyongam Bank egyesülése a Woori Financial Holdinggal. Mivel a Woori Bank a 2001. októberi szerkezetátalakítás során már a legnagyobb hitelező bankok egyike volt, érthető, hogy nem volt szükség arra, hogy a Kwangju és a Kyongam Bank külön részt vegyen az intézkedésekben. Ugyanaz érvényes a Seoul Bankra is, amelyet a KK az IMF ajánlásai alapján a Hana Banknak tervezett eladni. Erre az eladásra számítva a Seoul Bank könyveiben nem tekintették előnyösnek a spekulatív hitelek emelkedését.

(135) Az IBK szintén egy szakosított pénzintézet, amelynek a kis- és középvállalkozások fejlesztésének támogatása a feladata. Tevékenységét a KK biztosítja. A Hynixnek nyújtandó hitellel az IBK egyértelműen túllépte volna a hatáskörét, amit nehéz lett volna megindokolni. A D/A konstrukció biztosításával és a Hynixszel kapcsolatos CB-vásárlásban való részvétellel az IBK

▼B

már valóban túllépte hatáskörét, és egy nehéz pénzügyi helyzetben lévő nagy vállalattal kapcsolatos kockázatok átvállalása nem lett volna összhangban gazdaságpolitikai célkitűzéseivel.

c) **Az intézkedések által biztosított előny**

(136) A KEB, a Woori Bank, a CHB, az NACF és a Citibank Seoul azzal érveltek, hogy a 2001. októberi intézkedésekben azért vettek részt, hogy maximalizálják a Hynixnek már folyósított hitelek behajtását. Úgy ítélték meg, hogy a Hynix értéke folyamatosan működő vállalkozásként nagyobb, mint a közvetlen felszámolási érték. Azzal érveltek, hogy a Hynixre vonatkozó hitelelemzés alapján vettek részt a 2001. októberi csomagban, amit a külső tanácsadók elemzése is alátámasztott. Meg kell jegyezni azonban, hogy az információk bizalmasságára hivatkozva a Hynix nem adta át a felszámolási értéket meghatározó elemzés másolatát. Ezért az elemzést nem lehetett érdemben megvizsgálni, így az ezzel kapcsolatos végleges következtetéseket az alaprendelet 28. cikkével összhangban vonták le.

(137) Ezenkívül e bank döntése, amely szerint részt vesznek az intézkedésekben, nincs összhangban a banknak a Hynix pénzügyi helyzetére vonatkozó belső értékelésével, különösen a Hynix hitelminősítésével. A szóban forgó bankok az intézkedések idején az „elővigyázattal kezelendő” és „kétes adós” fokozat között minősítették a Hynixet. Azonban nem adtak kielégítő magyarázatot arra, hogy a Hynix rendkívül kritikus helyzete ellenére miért döntöttek mégis úgy, hogy továbbra is biztosítják a pénzügyi támogatását.

(138) A piacgazdasági elvek szerint működő független bankoknak a részvényesek előírják, hogy értékeljék az folyósított hitelek törlesztésének valószínűségét, és ennek alapján határozzanak hitelnyújtásról. E bankoknak objektív hitelezési kritériumokhoz kell tartaniuk magukat, a részvényesek előtt pedig felelniük kell az esetleges veszteségekért (mint például Hynix-hitelek esetében). A 2001. októberi intézkedésekben részt vevő bankok tekintetében mindezt csak az magyarázhatja, hogy a döntéshozókat mentesítették a következmények alól, mivel a KK nagy részesedéssel rendelkezett a bankokban, s ténylegesen ellenőrizte a hiteldöntéseket. Továbbá különösen nehéz igazolni az erősen eladósodott vállalatnak nyújtott folyamatos hitelek megalapozottságát akkor, amikor a bankok egyidejűleg az adósságot részvényekre váltották át, új finanszírozást biztosítottak, a Hynixszel kapcsolatban pedig megnövelték a hitelveszteség fedezésére képzett céltartalékot, mivel a Hynix 2001. során nem törlesztette adósságait, ahogy erre a (88) preambulumbekezdés is rámutat. A fentiek alapján egyértelmű, hogy a bankok, bár tudatában voltak annak, hogy nem tudják behajtani a folyósított összeget, mégis biztosították a hitelt. Ez pedig nincs összhangban a kereskedelmi megfontolásokon alapuló hitelezési gyakorlattal.

(139) A Hynix és a KK azzal érvelt, hogy a Hynix SD hitelminősítése csak a szerkezetátalakítási program következménye volt, s ezt a bankoknak nem kellett volna figyelembe venniük.

(140) Ez az érv azonban nem megalapozott. Nem tartható ugyanis az az állítás, hogy egy vállalat hitelminősítése nem meghatározó a potenciális befektetők számára. Ezen kívül sokkal lényegesebb maga a minősítés, mint annak indokai. Az a potenciális befektető, aki azt tervezi, hogy befektet egy vállalatba, ellenőrzi az adott vállalat hitelminősítését. Ráadásul a Hynix érvelése alapján a Hynix hitelminősítésének javulnia kellett volna a 2001. októberi szerkezetátalakítási intézkedések végrehajtását követően. Erre azonban nem került sor, a minősítése pedig SD maradt. Ez a helyzet jelenleg is. Egyértelmű, hogy a hitelminősítő intézetek a Hynix átfogó helyzetét mérlegelték, a piaci feltételek között tevékenykedő befektetők pedig a 2001. októberi intézkedések idején

▼B

figyelembe vették volna – illetve figyelembe kellett volna venniük – a Hynix hitelminősítését.

d) **A szubvenció kiszámítása**

i. *A felek észrevételei és az észrevételek értékelése*

(141) A szubvenció kiszámításával kapcsolatban a Hynix öt érvet említett. Egyrészt az adósság-részvény swap-ügyletet szerinte nem kell figyelembe venni a szubvenció kiszámítása során. Ezenkívül a 2,944 trillió KRW összegű adósság-részvény swap-ügylet tartalmazta mind a 15 bank hitelét, nem csak annak a hat banknak a hiteleit, amelyekről megállapították, hogy szubvenciót nyújtottak. Ezért azoknak a bankoknak a részesedését, amelyek nem vettek részt a szubvencióban, le kell vonni az adósság-részvény swap-ügylet teljes összegéből. Ezt az érvet a KK és a Shinhan Bank is említette.

(142) A fenti állítás ellenőrzését követően megállapították, hogy azoknak a bankoknak a részesedését, amelyek nem vettek részt az 1. opcióban, valóban le kell vonni. A rendelkezésre álló információk szerint a levonandó összeg 511 milliárd KRW. A szubvenciónak minősülő adósság-részvény swap-ügylet teljes összege ennek megfelelően 2,483 trillió KRW-re módosult.

(143) A Hynix második érve az volt, hogy a futamidő meghosszabbítására és a kamatlábak csökkentésére számolt összeg nem 1,586 trillió KRW, mivel ez az összeg tartalmazza azoknak a bankoknak az adósságelengedését és kamatlábcsökkentését is, amelyekről nem állapították meg, hogy részt vettek a szubvencióban. Ezért e bankok részesedését le kell vonni a teljes összegből. Ezt az érvet a Shinhan Bank is említette.

(144) Ezen a ponton egy hiba történt a szubvenció összegének kiszámításában. A rendelkezésre álló információk alapján a meghosszabbított futamidejű kölcsönök összege 1,825 trillió KRW.

(145) Harmadrészt a Hynix azt állította, hogy a szubvenció felosztási módszere helytelen. Mivel a 2001. októberi csomag csak 2001. utolsó három hónapjára vonatkozott, ezt figyelembe kell venni a biztosított előnynek az időtartam szerinti felosztásánál.

(146) A Hynixnek a 2001. októberi csomaggal biztosított előny egyszeri szubvenció volt. A kiegyenlíthető szubvenció összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint úgy számították ki, hogy a szubvenció összegét azon időtartam alapján osztották fel, amely tükrözi az érintett iparág eszközeinek rendes élettartamát. Az iránymutatás F.a)ii. pontja szerint lineáris leírással végezték el a felosztást, amelynek eredményeképpen a szubvenció ugyanakkora hányada esik mindegyik évre, amelyek közül az egyik a vizsgálati időszak.

(147) A Hynix által javasolt módszer nem ésszerű, mivel mesterségesen csökkentené a szubvenció által biztosított előnyt. Amennyiben a szubvenció összegét 2001. októberétől osztanák fel, akkor a vámok hosszabb ideig lennének érvényben, mint az iránymutatásban meghatározott rendes számítási módszer szerint, azaz a vizsgálati időszak kezdetétől. Ráadásul a Hynix által említett módszer olyan helyzetet eredményezne, ahol minden egyes, a vizsgálati időszak alatt nyújtott egyszeri szubvencióra az egyedi kiegyenlítő vámnak egy külön időszaka vonatkozna. Ezt lehetetlen lenne megvalósítani. Ezenkívül ha a számláló – a szubvenció – csak három hónapra vonatkozik, akkor a nevezőt – a kedvezményezett forgalmát – is úgy kellene csökkenteni, hogy a megfelelő időszakra vonatkozzon. Mivel 2001. utolsó negyedévében a forgalom alacsony volt, az említett módszer jelentősen megnövelné a szubvenció *ad valorem* arányát. Ezért nem indokolt az ideiglenes rendelet felosztási módszerének módosítása. Így az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekezdésének a szubven-

▼B

ciók iránymutatások szerinti időbeli felosztására vonatkozó következtetéseit megerősítik.

(148) A Hynix negyedik érve az volt, hogy a szubvenció összegéhez hozzáadott kamatláb kiszámítása hibás volt. A kamatlábat csak 2001. utolsó három hónapja, azaz az október és december közötti időszak tekintetében kellett volna hozzáadni a szubvenció összegéhez, mivel az intézkedések ebben az időszakban biztosítottak előnyt a Hynixnek.

(149) A (147) preambulumbekezdés indoklását, amely elutasítja Hynix felosztási módszerét, itt is alkalmazni kell. A lineáris leírás módszere a felosztási időszak évei szerint osztja fel a VI alatti összes egyszeri szubvenció által biztosított előnyt. Az iránymutatás F.a)ii. pontja alapján az éves kereskedelmi kamatlábat ehhez az összeghez adják hozzá, hogy a kamatlábnak minden esetben egyenlő nevezője legyen. Mivel a szubvenció egyenlően oszlik meg az évek során, a kamatláb ugyanezt a módszert követi, és egyenlő kamatlábat számítanak ki a szubvenció felosztást követő egyes hányadaira. A támogatás VI alatti ütemezésével kapcsolatos problémákat ellensúlyozza az, hogy a szubvenciót a teljes éves forgalom alapján osztják fel a szubvenció összegének megállapítása érdekében. Ezért nem indokolt módosítani az ideiglenes rendeletnek a kamatláb kiszámítására vonatkozó módszerét. Ezért az ideiglenes rendelet (108) preambulumbekezdésének a kamatláb iránymutatások szerinti kiszámítására vonatkozó következtetéseit megerősítik.

(150) A kiegyenlíthető szubvenciók összegével kapcsolatban a Hynix azzal érvelt, hogy a szubvenció összegét a Hynix Semiconductor Inc. forgalma helyet a Hynix összevont forgalma alapján kell felosztani, mivel a szubvenciók a Hynixnek és összes leányvállalatának előnyt biztosítottak.

(151) A szubvencióellenes vizsgálatok során az Európai Közösség gyakorlata az, hogy a szubvenciót a vizsgált vállalat forgalma alapján osztja fel. A meghatározás szerint a vállalat önálló elszámolási egység. Ez azért fontos, mert a vizsgálat azokra a szubvenciókra irányul, amelyek egy exportáló országban egy bizonyos terméket vagy termékeket részesítenek előnyben. A vizsgálatot végző hatóságok csak azokat az információkat vizsgálják és ellenőrzik az exportáló országban, amelyek ezzel a termékkel kapcsolatosak. Az Európai Közösség nem tekinti megfelelő alapnak az összevont forgalmat, mivel ez nem kapcsolódik az érintett termékhez, s gyakran azokat az exportáló országon kívüli leányvállalatokat is érinti, amelyeket nem vizsgálták. Meg kell jegyezni, hogy az összevont forgalomban figyelembe vett Hynix-leányvállalatok mindegyike a Koreai Köztársaságon kívül helyezkedik el.

(151) Ezért a szubvenció összegét a Hynix forgalma alapján kell felosztani, az ideiglenes rendelet (67) és (108) preambulumbekezdésének ezzel kapcsolatos következtetéseit pedig megerősítik.

ii. *Végleges megállapítások a 2001. októberi intézkedésekkel biztosított támogatás kiszámításáról*

Új hitel

(153) Az ideiglenes rendelet (105) preambulumbekezdésében a 658 milliárd KRW összegű hitelt az iránymutatás E.b)v. pontja alapján ideiglenesen támogatásnak minősítették, mivel a hitel folyósításkor hitelezők nem számítottak annak visszafizetésére. A Hynix hitelminősítése 2001. októberében SD volt, 2001-ben nem törlesztette adósságait, kötelezettsége pedig saját tőkéjének hatszorosa volt. Az alaprendelet 6. cikkének b) pontja szerint piaci feltételek mellett nem álltak rendelkezésére alternatív finanszírozási források, a Hynix pedig soha nem említett ilyen lehetőséget az eljárás során. Ezért az érintett bankoknak egyértelműen

▼B

tudniuk kellett, hogy a Hynix nem fizeti vissza a hitelt. A Hynixnek biztosított előny, s ezzel a kiegyenlíthető szubvenció összege ezért a hitel összegének, azaz 658 milliárd KRW-nek felel meg. Ezért az ideiglenes rendelet (105) preambulumbekezdésének a kiegyenlíthető szubvenció összegével kapcsolatos következtetését megerősítik.

A futamidő meghosszabbítása és a fennmaradó hitelek kamatlábainak csökkentése

(154) Az adósság átütemezésével és a futamidő meghosszabbításával biztosított előnnyel és szubvenció összegének értékelésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a rendelkezésre álló információk szerint az adósság átütemezését Koreában új hitelnek tekintik. A helyzet értékelésekor ezért hasonlóan kell eljárni, mint az új hitel esetében. Ebben az esetben a vállalat pénzügyi helyzete és eddigi törlesztései meghatározó kritériumok lennének. Amennyiben a futamidő meghosszabbításakor a bank egyértelműen tudná, hogy a futamidő meghosszabbítása ellenére nem fizetik vissza a hitelt, akkor a meghosszabbított futamidejű hitel az új hitelhez hasonlóan támogatásnak minősülne.

(155) Az adott esetben a hitelek futamidejét három évvel hosszabbították meg. A (107) preambulumbekezdés szerint a Hynix helyzete 2001. októberében annyira riasztó volt, hogy a hitelező bankok egyike sem hihette, hogy sor kerül az adósság törlesztésére. A Hynix nagyon kritikus helyzete miatt a szubvenció összegének kiszámításakor megfelelő módszernek tűnik, ha a futamidő meghosszabbítását támogatásnak tekintik.

(156) Egy másik lehetőség a szubvenció összegének kiszámítására, ha a vállalat által a hitel meghosszabbított futamidejéért ténylegesen kifizetett kamatlábat és azt a kamatlábat hasonlítják össze, amelyet a futamidő meghosszabbítása esetén fizetnie kellene. Meg kell jegyezni, hogy a futamidő meghosszabbítása esetén általában növekszik a kamatláb. Ez tükrözi a hitelező fokozottabb kockázatát és azt, hogy a hosszabbítás engedélyezéséért kompenzálni kell őt. Ez a módszer az adott esetben azért nem megfelelő, mert a súlyos pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatok tekintetében nem áll rendelkezésre megbízható piaci összehasonlító kamatláb: a hitelező tetszés szerint bármilyen kamatlábat felszámíthat, amennyiben úgy dönt, hogy az adott hitelfelvevő tekintetében az esedékessé vált követelés behajtása helyett meghosszabbítja a futamidőt. Akár korlátozatlan idejű kamatlábak is alkalmazhatók.

(157) Az adott esetben az összes meghosszabbított futamidejű hitelnél 6 %-ra csökkentették a kamatlábat. Ez nagyon alacsony, figyelembe véve, hogy a konzorciális hitelnek, amelyben a Hynix 2001. októberében részesült, amikor a hitelminősítése BBB-volt, csaknem 13 %-os volt a kamata. Annak alapján, hogy a Hynix hitelminősítése SD volt, a kereskedelmi bankok pedig a futamidő meghosszabbítása esetén rendszerint megemelik a kamatlábat, arra lehet következtetni, hogy egy piaci elvek szerint eljáró kereskedelmi hitelező akár korlátozatlan idejű kamatlábat is alkalmazhatott volna, ha az adott körülmények között egyáltalán fontolóra vette volna a futamidő meghosszabbítását. A Hynix nem tudta volna fedezni egy ilyen kamatláb költségeit. Mivel minden rendelkezésre álló bizonyíték azt mutatja, hogy a 2001. októberi intézkedéseken kívül piaci feltételek mellett nem állt a Hynix rendelkezésére más finanszírozási forrás, az alaprendelet 6. cikkének b) pontja és az iránymutatás E.b)v. pontja alapján a meghosszabbított futamidejű hitelek összege, 1,825 trillió KRW támogatásnak minősül. A Hynix előnye és a kiegyenlíthető szubvenció összege így a meghosszabbított futamidejű hitelek összege, azaz 1,825 trillió KRW.

▼B

(158) Meg kell jegyezni, hogy e következtetés pontosságát megerősítették azok az események, amelyek a vizsgálati időszakot követően, 2002-ben történtek. 2002. júniusában a CHB a Hynixszel kapcsolatos kockázatának 80 %-ával egyenlő hitelveszteségre képzett céltartalékot különített el, és úgy tervezte, hogy 2002. végére teljes egészében fedezi a Hynixszel kapcsolatos kockázatát ([1]). A Hynix többi hitelező bankja is a Hynix rendezetlen hiteleinek 80 %-áról 100 %-ra emelte hitelveszteségre képzett céltartalékait, ami egyértelműen utal arra, hogy a Hynix-hitelek nem voltak behajthatók ([2]). A Hynix 2002. decemberi szanálása alig több mint egy évvel a 2001. októberi intézkedések után megerősítette ezeket az előrejelzéseket. 2002. decemberében további 1,9 trillió KRW összegű adósságot cseréltek át részvényre. Meg kell jegyezni, hogy a 2001. októberében meghosszabbított futamidejű hitelek keretében az adósság összege csaknem megegyezett ezzel az összeggel (1,825 trillió KRW).

Adósság-részvény swap-ügylet

(159) Az ideiglenes rendelet (105) preambulumbekezdésében az adósság-részvény swap-ügylettel kapcsolatban megállapították, hogy azt az iránymutatás E.b)v. pontja alapján támogatásnak kell tekinteni, mivel az intézkedések idején egyetlen piaci befektető sem vásárolt volna Hynix-részvényeket. Ezenkívül a KK által utasított bankok is ugyanekkora összegű rendezetlen adósságot engedtek el a Hynixnek.

(160) Az alaprendelet 5. cikke szerint a kiegyenlíthető szubvenciók összegét a kedvezményezettnek nyújtott előny alapján kell kiszámítani, amit a vizsgált szubvenció időszaka alatt állapítottak meg. Meg kell jegyezni, hogy az adósság-részvény swap-ügyletet azonnal feltüntették a Hynix 2001. évi pénzügyi számláin, s ezzel egy jelentős összeget töröltek a vállalat adósságaiból. Ezért alátámasztott az a megállapítás, hogy a Hynix előnye azzal a teljes összeggel egyenlő, amennyivel az adósságát csökkentették. Ezáltal azonnal javult a pénzügyi helyzete: ennek számos előnyös következménye lehet, például az adósságszolgálat költségeinek megszűnése és az így megtakarított pénz beruházása. Ugyanez érvényes akkor is, ha a bankok beavatkozását egyfajta tőkeinjekciónak tekintik. A Hynix előnye a szóban forgó tőke teljes összege.

(161) A intézkedések által a Hynixnek biztosított előnyön kívül azoknak a bankoknak a szempontjából is elemezni kell a helyzetet, amelyek a nyújtott hiteleket részvényekre váltották át az ügylet során. Az iránymutatás E.f)i. és ii. pontja alapján a részvénytőke kormányzat általi rendelkezésre bocsátása nem tekinthető előny biztosításának, kivéve, ha a befektetési döntés nem tekinthető összeegyeztethetőnek az érintett exportáló ország magánbefektetőinek szokásos befektetési gyakorlatával. Az előny értékelésének kritériuma, hogy egy magánbefektető befektetett volna-e a vállalatba akkor, amikor a kormányzat részvénytőkét bocsátott rendelkezésre.

(162) Meg kell jegyezni, hogy a Hynix hitelminősítése SD, pénzügyi helyzete pedig kritikus volt. Ezenkívül a DRAM-árak 2001. júniusától folyamatosan estek, 2001 októberében pedig elérték az eddigi legalacsonyabb szintet. A Hynix tőzsdei részvényárfolyama is 72 %-kal esett június és szeptember között. Ez a fejlemény nem sokkal a 2001. októberi intézkedések előtt egyértelműen rámutat arra, hogy a Hynix részvényekbe való befektetés rendkívül kockázatos volt, és valószínűleg jelentős veszteségekhez vezetett. Ezek alapján megállapítható, hogy egy piaci

([1]) Azonban az UBS Wartburg 2002. szeptember 18-án megállapította, hogy elkerülhetetlennek tűnik a további beavatkozás, mivel a KK-nak nagy részesedése van a bankban.

([2]) Korea Times, 2002. november 25.

▼B

befektető nem vásárolt volna Hynix-részvényeket 2001. októberében.

(163) Az iránymutatás E.f)vii. pontja szerint a rendelkezésre bocsátott részvénytőke akkor tekinthető támogatásnak, ha megállapítható, hogy a kormányzat egyáltalán nem számít a befektetés megtérülésére, és valójában rejtett támogatást nyújtott a szóban forgó vállalatnak. Az adott esetben a KK utasítását követő bankok jelentős összeget engedtek el a Hynix rendezetlen hiteleiből, ami az iránymutatás E.b)v. pontja alapján támogatásnak minősül. Ez az intézkedés előnyt biztosított a Hynixnek, amely az elengedett hitelek összegével egyenlő. Az, hogy a bankok az ügylet során részvénytőkéhez jutottak, nem változtat ezen az értékelésen, mivel figyelembe véve a piaci helyzetet és a Hynix helyzetét az intézkedések idején, egyetlen más befektető sem vásárolt volna Hynix-részvényeket, a bankok pedig ilyen körülmények között nem számíthattak arra, hogy befektetéseik megtérülnek.

(164) A fent említettek alapján a KK utasítását követő bankok által biztosított adósság-részvény swap-ügylet összege az alaprendelet 6. cikkének a) és b) pontja, valamint az iránymutatások E.f)v. és vii. pontja alapján támogatásnak minősül. Az ezzel az intézkedéssel a Hynixnek nyújtott előny, s egyben a kiegyenlíthető szubvenció összege a KK utasítását követő bankok által biztosított adósság-részvény swap-ügylet összegének, azaz 2,483 trillió KRW-nek felel meg.

(165) Meg kell jegyezni, hogy e következtetés pontosságát azok az események is igazolták, amelyek a vizsgálati időszakot követően 2002-ben történtek. 2002. decemberében a Hynix hitelező bankjai két éven belül a vállalat harmadik szanálását hajtották végre. Az intézkedések között szerepelt a 3,2 trillió KRW összegű adósság átütemezése és az 1,9 trillió KRW összegű adósság-részvény swap-ügylet. A Hynix összes kötelezettsége a két korábbi szanálás ellenére 7,9 trillió USD-re nőtt. A tőkecsökkentési terv során 21 részvényt foglaltak egyetlen részvénybe. Ennek célja annak a hozzávetőlegesen 22 milliárd KRW összegű tőkekimerítésnek az enyhítése volt, amelyet a felhalmozódott alaptőkehiány és az alaptőkéhez kapcsolódó engedmények okoztak ([1]). A bankok rámutattak, hogy már elkülönítettek a Hynixnek folyósított hitelek 80–100 %-val egyenlő, hitelveszteségre képzett céltartalékokat ([2]). Ez a helyzet, és különösen a 21:1 arányú tőkecsökkentés egyértelműen jelzi, hogy a Hynix részvénytőkéje értéktelennek, az abba való befektetés pedig veszteségnek tekinthető.

(166) A felek észrevételei és egyes intézkedésekkel kapcsolatban az ideiglenes megállapítások módosításához vezető új információk alapján felülvizsgálták a szubvenció kiszámításának módszerét. A kettős elszámolás elkerülése érdekében a 2001. októberi intézkedések keretében nyújtott szubvenciókat levonták az intézkedések által nyújtott támogatásból. A 2001. októberi intézkedések által nyújtott szubvenció nettó összege ezért 19,4 % (*ad valorem*). A (47), (80) és a (98) preambulumbekezdés következtetéseit is figyelembe véve a szubvenció teljes összege a következő:

A szubvenció típusa	A D/A konstrukció meghosszabbítása	KDB kötvényprogram	CB-vásárlás	2001. októberi intézkedések	ÖSSZESEN
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

([1]) Nyilvános közlemény menedzsmenttel kapcsolatos további fontos kérdésekről, a Hynix-CFIC ülésen hozott határozat, 2002. december 30.

([2]) Korea Times, 2002. november 26.

▼B

E. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

(167) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a közösségi iparágnak az ideiglenes rendelet (110) és (111) preambulumbekezdésében szereplő meghatározásával kapcsolatban nem érkezett észrevétel. Ezért megerősítik, hogy az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a VI alatt az érintett termék közösségi termelésének 100 %-át adó két együttműködő közösségi termelő alkotja a közösségi iparágat.

F. AZ OKOZOTT KÁR

1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

(168) Ahogy azt az ideiglenes rendelet (115) preambulumbekezdésében említették, az információk titkossága miatt indexekkel mutatták be a szükséges tendenciákat. Az ideiglenes rendelet közzétételét követően a Hynix azzal érvelt, hogy bár az információk titkossága miatt indokolt az indexek használata, az ideiglenes rendeletnek a közösségi iparág helyzetére vonatkozó elemzésében kizárólag az indexek alapján a Hynix nem tudta megfelelő pontossággal értékelni a közösségi iparág helyzetét. A Hynix azzal is érvelt, hogy az információk titkossága nem indokolta azt, hogy nem tették közzé a közösségi iparágra vonatkozó tényleges adatokat, mivel a közösségi iparág két vállalatból áll. Meg kell jegyezni, hogy a Hynix ezt általánosságban állította, és nem határozta meg azokat az adatokat, amelyeket a közösségi iparág helyzetének értékelése céljából ellenőrizni kívánt.

(169) Az alaprendelet 29. cikkének (5) bekezdése azonban tiltja azoknak az információknak a közzétételét, amelyekkel kapcsolatban kérelmezték az adatok bizalmas kezelését, s az bizonyíthatóan indokolt. Mivel a közösségi DRAM-piac rendkívül koncentrált, és rendkívül kevés termelő ellenőrzi a piacot, a Hynix egyszerűen le tudná bontani a közzétett összesített adatokat, s így pontos értesüléseket szerezne a közösségi iparágat alkotó két közösségi termelő bizalmas üzleti adatairól. Ezek az információk nagy kereskedelmi értéket jelentenek a Hynix számára, és kárt okozna a közösségi iparágnak, ha egy harmadik fél tudomására jutnának. Végül pedig az indexekkel megfelelően lehet szemléltetni a kármutatók időbeli alakulását egy olyan piacon, ahol összesen két termelő működik. Az indexek, valamint a közösségi piacra vonatkozó saját ismeretei és az abban a dossziéban szereplő információk alapján, amelybe az érdekelt felek betekinthettek, a Hynix pontosan elemezheti a megadott információkat, és kellő pontossággal meghatározhatja a közösségi iparág helyzetét. Ezért úgy ítélik meg, hogy a Hynix állítása ebből a szempontból nem igazolható, így azt elutasítják.

(170) Az ideiglenes rendelet (112)–(115) preambulumbekezdésének előzetes megjegyzéseivel kapcsolatban nem érkezett további észrevétel. Ezeket az előzetes megjegyezéseket ezért megerősítik.

2. KÖZÖSSÉGI FOGYASZTÁS

(171) Az érintett termék teljes közösségi fogyasztása a teljes behozatal és a közösségi iparág által előállított termékek teljes közösségi értékesítése összegének felel meg.

(172) Új információ hiányában az ideiglenes rendelet (117) preambulumbekezdésének közösségi fogyasztásra vonatkozó ideiglenes megállapításait megerősítik. A bázisidőszak során a közösségi DRAM-fogyasztás 316 %-kal emelkedett:

▼B

Fogyasztás ezer Mbit-ben	1998	1999	2000	2001 (VI)
DRAM-ok	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Index	100	175	276	416

3. AZ ÉRINTETT TERMÉK KÖZÖSSÉGBE IRÁNYULÓ BEHOZATALA

a) **A Koreából származó behozatal volumene**

(173) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően a Hynix az állította, hogy az érintett termék tőle származó behozatalának ezer megabitben kifejezett volumene sokkal lassabb ütemben növekedett, mint ahogy ez az ideiglenes rendelet (118) preambulumbekezdésében szerepel. A Hynix azzal érvelt, hogy a behozatalát és a piaci részesedését (lásd alább) azoknak az érintett termékeknek az értékesítési adatai alapján kell kiszámítani, amelyeket a bázisidőszak során a Közösségben működő leányvállalatain keresztül a Közösségen belüli független fogyasztóknak értékesített (viszonteladás), nem pedig a Koreában előállított DRAM-ok behozatalának mennyisége alapján. Meg kell jegyezni, hogy a Hynix által megadott viszonteladások jóval magasabbak voltak (60 %-ig) az általa bejelentett tényleges behozatalnál a bázisidőszak első két évében. Erre a lényeges ellentmondásra nem adtak kielégítő magyarázatot. Úgy ítélik meg, hogy a behozatalban meg kell jelennie az Hynix által Koreában gyártott és a közösségi leányvállalatainak eladott DRAM-ok teljes értékesítésének, valamint az egyes harmadik országokon keresztül a független közösségi fogyasztóknak szánt kisebb értékesítéseknek is.

(174) A Hynix és a KK azzal is érvelt, hogy a Közösségbe irányuló behozatal tendenciáinak a bázisidőszakra vonatkozó meghatározása során a Hynix behozatali adatainak megállapításakor figyelembe kellett volna venni azokat az adatokat is, amelyek az LG Semicon Co. Ltd. által e vállalat és a Hyundai Electronics Industries Co. Ltd. (2001. március 29-e óta Hynix) egyesülése előtt behozott érintett termékekre vonatkoznak. Ezzel kapcsolatban a Hynix és a KK ad hoc adatokat adott meg, azaz két, az LG Semicon Co. Ltd 1998. és 1999. évi behozatalára vonatkozó megabitben kifejezett adatot. Egyébként azt állították, hogy az okozott kár megállapításakor csak az LG Semicon Co. Ltd.-vel történt 1999. évi egyesülés időpontjától kell figyelembe venni Hynixtől származó behozatalt.

(175) Azonban az LG Semicon Co., Ltd. önálló jogalany volt, mielőtt a Hyundai Electronics Industries Co. Ltd. 1999. július 7-én felvásárolta volna az LG Electronics Inc.-től és kapcsolt vállalkozásaitól. A felvásárlást követően az LG Semicon Co. Ltd. nevét Hyundai Micro Electronics Co., Ltd.-re változtatták, ez a vállalat pedig 1999. október 13-án egyesült a Hyundai Electronics Industries Co., Ltd.-vel. A LG Semicon Co., Ltd. felvásárlása ezért a Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. új befektetése volt, ami nem jelentett semmilyen visszamenőleges hatást a piaci pozíciójára. Azaz a Hyundai Electronics Industries Co., Ltd. – a Hynix jogelődje, amelyről megállapították, hogy egyedüli vállalatként részesült a szubvenciók előnyeiből –növelte termelőkapacitását. Ezenkívül egyik fél sem, így a Hynix sem említette a kérdőívre adott válaszában vagy a többi benyújtott információban az LG Semicon Co., Ltd.-től származó behozatalt 1998. és 1999. tekintetében, és így azt a Bizottság nem is ellenőrizte. Az LG Semicon Co. Ltd. tekintetében megadott behozatal ezért nem lehet része a Hynix szubvencionált behozatalának. A fenti indoklás alapján a Hynix és a KK állítását elutasítják.

(176) A Koreából származó behozatal volumenét az ideiglenes rendelet (118) preambulumbekezdésének megfelelően a Samsung és a

▼B

Hynix által a kérdőíveikben megadott és megfelelően ellenőrzött behozatali adatok összesítése alapján határozták meg. Ennek alapján a Koreából származó behozatal volumene 331 %-kal növekedett a bázisidőszak során. Megerősítik, hogy a Hynixtől származó behozatal gyorsabban, 361 %-kal növekedett a bázisidőszakban.

(177) Még ha 1998 és 1999 tekintetében figyelembe is vennék az LG Semicon Co., Ltd.-től származó behozatalra a Hynix és a KK által megadott, nem ellenőrizhető ad hoc adatokat, azokat a Koreából származó behozatal volumenéhez kell hozzáadni, nem pedig a Hynixtől származó behozatal volumenéhez. Ebben az esetben a Koreából származó behozatal volumene 219 %-kal emelkedne a bázisidőszak során.

Behozatal	1998	1999	2000	2001 (VI)
Korea index	100	128	185	319
amelyből:				
Samsung index	100	110	181	414
Hynix index	100	194	372	461
LG Semicon index	100	90	0	0
(nem ellenőrzött adat)				

b) **A Koreából és a Hynixtől származó behozatal árai**

(178) Az importárakat a koreai exportáló termelők kérdőívre adott válaszaiban a behozatali mennyiségekkel és értékekkel kapcsolatban benyújtott adatok felhasználásával számították ki. Mivel az ideiglenes rendelet kihirdetését követően nem nyújtottak be új észrevételeket az importárakkal kapcsolatban, az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekezdésének az importárakra vonatkozó ideiglenes megállapításait megerősítik. A bázisidőszak során az importárak a következőképpen alakultak:

Átlagos importár	1998	1999	2000	2001 (VI)
Korea index	100	105	99	23
Hynix index	100	91	77	20

(179) Az ideiglenes rendelet (122) preambulumbekezdésének az áralákínálásra vonatkozó ideiglenes megállapításaival kapcsolatban a Hynix és a KK szerint nincs jelentősége annak, hogy bizonyos ügyletek során áralákínálás történt, mivel az áralákínálást a szokásos gyakorlattal összhangban a súlyozott átlag alapján határozták meg. A Hynix azzal is érvelt, hogy annak megállapításához, hogy a közösségi iparág egyes meghatározott ügyleteihez képest alákínált árakat alkalmazott, ügyletenkénti vagy napi összehasonlítást kell végezni, amely lehetőség szerint figyelembe veszi az pontos időpontot is.

(180) Az alaprendelet azonban nem írja elő, hogy az áralákínálást a súlyozott átlag alapján, vagy más egyéb meghatározott módszerrel kell kiszámítani. Az alaprendelet 8. cikkének (3) bekezdése szerint a szubvencionált behozatalok árakra gyakorolt hatásának értékelésekor mérlegelni kell, hogy az áralákínálás „jelentős” volt-e. Az áralákínálás különbözetének kiszámításával kapcsolatban nem határoz meg követelményeket és olyan sajátos módszereket, amelyeket ebben az esetben követni kell. Ugyanez a cikk azt is előírja, hogy az áralákínálás nem egyedüli meghatározó tényezője az okozott kár meghatározásának, hanem inkább a közösségi iparágnak okozott kár átfogó értékelésének egy krité-

▼B

riuma, amelynek megállapítását úgy végzik el, hogy iránymutatást adjon a kár és a kár okának értékelésével kapcsolatban.

(181) Meg kell jegyezni, hogy a DRAM-piacot az áttekinthetőség és erős árverseny jellemzi. Az állandó költségek valóban nagyon magasak. A szállítóknak megfelelő méretgazdaságosságot kell kialakítaniuk, és törekedniük kell a piaci részesedések fenntartására. Az áralákínálás meghatározott versenyhelyzetekben meghatározott vevők esetében fordul elő. Amennyiben az egyik szállító olyan árat kínál a közösségi fogyasztónak, amely a közösségi termelő által értékesített DRAM ára alatt van, akkor a verseny kényszerítő ereje gyorsan kiküszöböli az áralákínálást. Így ezeken a piacokon a nagy fogyasztók kényszeríthetik a versengő szállítókat, hogy igazodjanak az alacsonyabb árajánlathoz. Ezért egy adott időszakban nehéz megállapítani az áralákínálást. Az árakra gyakorolt nyomás miatt a közösségi termelők nem tudták növelni áraikat, amit egyébként megtettek volna.

(182) Mindazonáltal a Bizottság jelentős, a DRAM tárolási sűrűségétől függően 12–32 %-os áralákínálást állapított meg a közösségi termelők ügyleteinek jelentős hányada tekintetében (41 %), ami az eladások értékének 32 %-át teszi ki. Annak érdekében, hogy kiküszöböljék a VI alatti jelentős árcsökkenést, a számítást a Hynix által a független fogyasztókkal szemben alkalmazott terméktípusonkénti havi átlagárak alapján végezték el. Még ha a Hynix (terméktípusonkénti) napi átlagárait használják is, és figyelembe veszik azt, hogy az összehasonlítható ügyletek száma ezáltal jelentősen csökken (38 %-kal), akkor is jelentős áralákínálást állapítanának meg a közösségi termelők összes ügyletének 29 %-a tekintetében, amelynek értéke megfelel a fent említetteknek. Függetlenül attól, hogy a számítás során a Hynix havi vagy napi átlagárait használják, a közösségi termelők alákínált ügyleteinek az összes összehasonlítható ügylethez viszonyított aránya hasonló, azaz 47 % körüli marad. Az ideiglenes rendelet (122) preambulumbekezdésében az utolsó előtti mondat végén egy gépelési hiba van, ahol a Hynix értékesítésére való hivatkozás helyébe a közösségi iparág értékesítésére való hivatkozás lép. Az áralákínálással kapcsolatos további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (119)–(123) preambulumbekezdésének megállapításait megerősítik.

c) **A Koreából származó behozatal piaci részesedése**

(183) A Hynix a KK támogatásával azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (124) preambulumbekezdésében leírtakkal ellentétben a piaci részesedése csökkent a bázisidőszak alatt. Ez az állítás nem igazolható, mivel a Hynix által az állításai alátámasztására benyújtott piaci részesedési adatok kezdetben a bázisidőszak alatt a Közösségen belüli leányvállalatokon keresztül a független közösségi fogyasztóknak történt teljes értékesítésen alapultak, nem pedig a vállalat által Koreában gyártott DRAM-ok behozatalának volumenén. Miután a Hynix számára egyértelművé vált, hogy az ideiglenes rendelet (124) preambulumbekezdése szerint a piaci részesedését megfelelően ellenőrzött behozatali adatok alapján számítják ki, amit ő maga közölt a kérdőívre adott válaszában, jelezte, hogy a bázisidőszak alatti piaci részesedés tendenciáinak meghatározása során az LG Semicon Co. Ltd-től származó behozatalokat, amelyekre azelőtt került sor, hogy a vállalat egyesült volna a Hyundai Electronics Industries Co., Ltd.-el, szerepeltetni kellett volna a Hynix behozatali adatai között. Ezzel kapcsolatban a Hynix és a KK néhány ad hoc adatot nyújtott be.

(184) A (175) preambulumbekezdés indoklása alapján ezt az állítást elutasították, és az ideiglenes rendelet (124) preambulumbekezdésének a piaci részesedésekkel kapcsolatos ideiglenes megállapításait megerősítik.

▼B

(185) Még ha 1998 és 1999 tekintetében figyelembe is vennék az LG Semicon Co., Ltd.-től származó behozatalra a Hynix és a KK által megadott, nem ellenőrizhető ad hoc adatokat, azokat a Koreából származó behozatal piaci részesedéséhez kell hozzáadni, nem pedig a Hynixtől származó behozatal piaci részesedéséhez. Ebben az esetben a Koreából származó behozatal piaci részesedése 21 %-kal csökkenne a bázisidőszak során.

Piaci részesedés	1998	1999	2000	2001 (VI)
Korea index	100	73	68	79
amelyből:				
Samsung index	100	63	65	100
Hynix index	100	111	136	120
LG Semicon index	100	52	0	0
(nem ellenőrzött adat)				

4. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG HELYZETE

(186) Új információ hiányában az ideiglenes rendelet (125)–(138) preambulumbekezdésének a közösségi iparág helyzetével kapcsolatos ideiglenes megállapításait megerősítik.

5. AZ OKOZOTT KÁRRA VONAKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

(187) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően a Hynix és a KK az állította, hogy a legtöbb kármutató alapján a közösségi iparág helyzete javul. Ezért a közösségi iparág nem szenvedhetett jelentős kárt.

(188) Azonban nem terjesztettek elő olyan érveket, amelyek módosították volna az ideiglenes rendelet (139)–(141) preambulumbekezdésének következtetéseit. Az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban ezek a következtetések az összes lényeges gazdasági tényező és a közösségi iparág helyzete szempontjából jelentőséggel bíró mutatók értékelésén alapulnak. Az ideiglenes rendelet (125)–(138) preambulumbekezdésében szereplő részletes adatokat nem vitatták. Bár a növekvő DRAM-piacnak köszönhetően a közösségi iparág helyzete bizonyos szempontból javult a bázisidőszak alatt, ezt semlegesítette az a jelentős kár, amelyet az értékesítési árak drasztikus csökkenése és a közösségi termelők VI alatti súlyos vesztesége okozott. Ez a veszteség negatív hatást gyakorolt a befektetések megtérülésére és a készpénzforgalomra. Ezért az összes tényező alapján megerősítik az ideiglenes rendelet (139)–(141) preambulumbekezdésének következtetését, amely szerint a közösségi iparágat az alaprendelet 8. cikkének értelmében jelentős kár érte.

G. **A KÁR OKA**

1. BEVEZETÉS

(189) Az ideiglenes rendelet (143)–(157) preambulumbekezdése alapján az alaprendelet 8. cikkének (6) és (7) bekezdése szerint azt vizsgálták, hogy a Koreából származó érintett termékek szubvencionált behozatala által a közösségi iparágnak okozott kár jelentősnek tekinthető-e. A szubvencionált behozatalokon kívül egyenként megvizsgálták azokat az ismert tényezőket is – mint például a VI alatti általános gazdasági visszaesést, a más országokból származó behozatalt, a közösségi iparág kivitelét és többletkapacitását –, amelyek hasonló kárt okozhattak a közösségi iparágnak, annak biztosítása érdekében, hogy az esetleg más tényezők okozta károkat ne a szubvencionált behozatalnak tulajdonítsák.

▼B

(190) Az ideiglenes rendelkezések bevezetését követően a Hynix és a KK azt állította, hogy a Hynixtől származó behozatal nem okozhatott kárt a közösségi iparágnak, mert a piaci részesedésük csökkent a bázisidőszak alatt, áraik pedig nem kínáltak alá a közösségi iparág árainak. Azt is állították, hogy az esetleges kárt a közösségi iparág saját maga okozta, mégpedig azokkal a beruházásokkal, amelyeket a bázisidőszak alatt hajtott végre, és amelyek nagy mértékben hozzájárultak a VI alatti többletkapacitáshoz. Azzal is érveltek, hogy az ideiglenes rendelet elemzése nem vette figyelembe számítástechnikai piac jelentős ciklikus visszaesését az adott időszakban. Meg kell jegyezni, hogy a Hynixnek a kár okával kapcsolatos észrevételei csupán a közösségi iparág egyik termelőjét, az Infineont említetik. Az következő elemzés az egész közösségi iparágra vonatkozik.

2. A SZUBVENCIONÁLT BEHOZATAL HATÁSA

(191) A (176) és (177) preambulumbekezdésben említettek szerint a Hynixtől származó szubvencionált behozatal a közösségi fogyasztásnál is nagyobb ütemben növekedett a bázisidőszak alatt. A piaci részesedésük hasonlóképpen alakult ugyanezen időszak alatt, azaz növekedett (lásd a (184) és (185) preambulumbekezdést) és nagyon jelentős szintet ért el a VI alatt. Még ha az LG Semicon Co., Ltd.-től származó behozatalt hozzá is adják a Hynix behozatalához 1998. és 1999. tekintetében, a behozatalok akkor is növekvő tendenciát mutatnának a VI-ig (155 %-os növekedés 1998 és a VI között). Megállapították, hogy a Hynix VI alatti szubvencionált behozatalának volumene és piaci részesedése önmagában is elég jelentős volt ahhoz, hogy káros hatást gyakoroljon a közösségi piacra és különösen a közösségi iparág áraira. A piaci elemzők ([1]) véleménye szerint a Hynix gyakorlatilag csődbe ment, és csak az adósságátütemezési programok tartották életben, s így mesterségesen fenntartották a túlkínálatot a piacon. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a kereslet által nem ellensúlyozott kínálat az árak csökkenéséhez vezet. A Hynixnek pedig, ahogy arra az ideiglenes rendelet (148) preambulumbekezdése is rámutat, mindenképpen, akár a költségeit nem fedező áron is értékesítenie kellett a VI alatt. Nem tettek olyan észrevételt, amely módosítaná az ideiglenes rendelet (144)–(148) preambulumbekezdésének megállapításait, amelyek a Hynix szubvencionált behozatala által a közösségi iparág helyzetére gyakorolt káros hatásra vonatkoznak. Ezeket a megállapításokat megerősítik.

(192) Következésképpen megállapították, hogy ömagában a szubvenció azzal, hogy a költségeket figyelmen kívül hagyó ár alkalmazását tette lehetővé, és jelentősen hozzájárult a DRAM-piacot jellemző túlkínálathoz, jelentős szerepet játszott a rendkívül alacsony árak kialakulásában a közösségi piacon. A szóban forgó szubvenciók nélkül a közösségi iparág árai feltételezhetően magasabbak lettek volna, nemcsak azért, mert a Hynix nem tudott volna olyan alacsony árakat alkalmazni, mint a VI során, hanem azért is, mert a világpiaci kínálat alacsonyabb lett volna. Ezen kívül a Hynix olcsó szubvencionált behozatalának nagy volumene önmagában is negatív hatással volt a közösségi iparág helyzetére.

3. EGYÉB TÉNYEZŐK HATÁSA

a) **Általános gazdasági visszaesés a VI alatt**

(193) A Hynix és a KK azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a DRAM-piac ciklikus fejlődésének hatását. Továbbá azzal is érveltek, hogy a DRAM-ok iránti globális kereslet mindössze 59 %-kal növekedett 2001-ben, míg az éves növekedési ráta átlagosan 75 % volt. Meg kell jegyezni, hogy ezek az állítólagos globális növekedési arányok rendkívül szubjektívek, és ellent-

([1]) Morgan Stanley, Hynix Semiconductor - 2002. szeptember 25.

▼B

mondanak a rendelkezésre álló információknak. Az ideiglenes rendelet (150) preambulumbekezdése szerint is elismert tény, hogy a számítógép- és a távközlési piac 2001. évi általános gazdasági visszaesése csökkenthette az árakat. Azonban megállapították, hogy a közösségi DRAM-fogyasztás továbbra is növekedett a bázisidőszakban. A VI alatti, megabitben kifejezett növekvő fogyasztás nagyrészt a Microsoft XP bevezetésének köszönhető, amelynek sokkal magasabb a megabit igénye, mint az előző rendszereknek, valamint az újabb, nagyobb teljesítményű termékek fokozott értékesítésének, amit az alacsony árak ösztönöztek. Valójában a közösségi, megabitben kifejezett fogyasztás csaknem ugyanolyan ütemben nőtt az 1999 és a jó évnek tekintett 2000. év között (57 %), mint a jó évnek tekintett 2000. év és a rossznak számító 2001. év között – azaz a VI alatt (51 %). Ezért megállapították, hogy a gazdasági visszaesés ugyan csökkenthette az árakat, azonban a növekvő fogyasztás mellett ez a hatás nem volt jelentős.

b) **Az érintett termékek behozatala Koreán kívüli országokból**

(194) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően nem érkezett új észrevétel a más országokból származó behozatallal kapcsolatban. Azonban a végeleges megállapítások közzétételét követően a Hynix azzal érvelt, hogy a kérelemben szereplő adatok szerint a Koreán kívüli országokból (főleg Tajvanról) származó behozatal és a Samsungtól származó behozatal a Hynix behozatalánál nagyobb mértékben növekedett, különösen 2000 és a VI között, s így a közösségi iparágnak okozott kár nem lehet a Hynix behozatalának következménye. A Samsung behozatalával kapcsolatban lásd a (200) preambulumbekezdést. Az összes többi országból (beleértve Tajvant is) származó, megabitben kifejezett behozatal tekintetében a vizsgálat megállapította, hogy az 2000. és a VI között 4,2 %-kal csökkent. E behozatal piaci részesedése lényegében a 2000. évi 31,4 %-ról a VI alatt 20 %-ra csökkent. Ugyanezen időszak alatt a Hynix szubvencionált behozatala megabitben kifejezve 24 %-kal növekedett. Ezért ezt az érvelést megalapozatlannak tekintették, és megerősítik az ideiglenes rendelet (151) preambulumbekezdésének megállapításait, amely szerint a Koreán kívüli országokból származó behozatal nem járult hozzá jelentős mértékben a közösség iparágnak okozott kárhoz.

c) **A közösségi iparág exporttevékenysége**

(195) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően nem nyújtottak be észrevételeket a közösségi iparág exporttevékenységével kapcsolatban. Ezért az ideiglenes rendelet (152) preambulumbekezdésének megállapításait megerősítik.

d) **Többletkapacitás**

(196) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a Hynix és a KK azt állította, hogy a közösségi iparágnak a VI alatt okozott kár tulajdonképpen az iparág bázisidőszak alatti saját beruházásainak következménye. Azt is állították, hogy ezek a beruházások nagy mértékben hozzájárultak a VI alatti többletkapacitáshoz.

(197) Az ideiglenes rendelet (153) preambulumbekezdése szerint a VI alatt a DRAM-világpiac még mindig a szerkezeti többletkapacitástól szenvedett, ami az 1990-es évek végén tett előrejelzések eredménye, amelyek azt vetítették előre, hogy a gyors piaci növekedés folytatódni fog. Ez a többletkapacitás hozzájárult a jelenlegi súlyos visszaeséshez, ami az iparágnak is veszteségeket okoz. Azonban meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág megabitben kifejezett kapacitása nem érte el a VI alatti közösségi fogyasztást. Továbbá elismert tény, hogy a DRAM-iparág folyamatosan jelentős beruházásokat igényel, különösen a kutatás-fejlesztés területén, hogy lépést tudjon tartani a legfejlettebb technológiá-

▼B

kkal. A közösségi iparág bázisidőszak alatti beruházásai ezért indokoltnak tekinthetők, amelyeket azért hajtottak végre, hogy megőrizzék a versenyképességet a növekvő piacon. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy mindkét koreai termelő jelentős beruházásokat hajtott végre a bázisidőszak alatt. A közösségi iparág világszerte végrehajtott beruházásai a két koreai termelő beruházásainak felét sem érték el a szóban forgó időszakban. Ezért indokolt feltételezni, hogy a többletkapacitást nem kizárólag a közösségi iparág hozta létre. Éppen ellenkezőleg, túlnyomórészt a koreai iparág volt az, amely világszerte hozzájárult a többletkapacitás kialakulásához. Az is feltételezhető, hogy ha a koreai kormány nem avatkozott volna be a szubvenciókkal, akkor a többletkapacitás tekintetében sem a közösségi, sem pedig a világpiaci helyzet nem lenne ilyen kiélezett.

e) **Készletek**

(198) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a Hynix azzal is érvelt, hogy a DRAM-ok IP alatti árcsökkenésének másik oka a jelentős mértékű kiárusítás volt. Azzal érveltek, hogy a 2000-es „rekordév” során, amikor a DRAM-árak jelentősen nőttek, sok fogyasztó (pl. a forgalmazók) feltöltötték készleteiket, mivel a felhasználók tartottak az ellátási hiánytól. A VI alatt, amikor egyértelművé vált, hogy a számítógép- és a távközlési piacok összeomlása lenyomja a keresletet, gyorsan leépítették ezeket a készleteket, ami még nagyobb nyomást gyakorolt az amúgy is csökkenő árakra.

(199) Először is ezt az érvet nem támasztja alá tényszerű bizonyíték. Másrészt az érvelés hibás alapfeltevésen alapul: a VI alatt a közösségi DRAM-fogyasztás tovább növekedett. Végül pedig az érvelés nem állja meg a helyét: egyetlen vállalat sem halmoz fel készleteket akkor, amikor az árak magasak, különösen olyan termékek esetében, mint a DRAM, amelynek rövid az életciklusa; éppen ellenkezőleg, akkor halmoznák fel a készleteket, amikor az árak alacsonyak. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi iparágnak a megabitben megadott termelés százalékában kifejezett készletei csökkentek a jónak számító 2000. évben, valamint a rossznak számító VI alatt is. Ezt megerősítette az egyetlen együttműködő forgalmazó is, aki a kérdőívre adott válaszában kijelentette, hogy „jelenleg a gyártók áttérnek a termelési ütemnek megfelelő rendelésre”. Ugyanez a forgalmazó az egyik meghallgatás során közölte, hogy havonta négyszer újítja meg a DRAM-készleteket. Ezért itt nem hozhatók összefüggésbe egymással a készletek és az árak, így ezt az érvelést el kell utasítani.

f) **A Samsungtól származó behozatal**

(200) Azt is vizsgálták, hogy a már mérlegelt tényezőkön kívül milyen más tényezők járulhattak hozzá a közösségi iparágnak okozott súlyos kárhoz a VI alatt. Ezzel kapcsolatban a Samsungtól származó behozatalt vizsgálták. A bázisidőszak alatt a Samsungtól származó behozatal is növekedett, azonban alacsonyabb ütemben mint a Hynix behozatala, és mindenképpen lassabban mint a közösségi fogyasztás növekedése. Az is megállapították, hogy a Samsung VI alatti árai átlagosan magasabbak voltak a Hynix árainál. Ezen kívül a bázisidőszak során a Samsung árai kisebb mértékben csökkentek a Hynix árainál. Ezért a vizsgálat azt a következtetést vonta le, hogy a Samsungtól származó behozatal okozhatott ugyan kárt a közösségi iparágnak, ez azonban nem változtat a Hynixtől származó szubvencionált behozatal és a közösségi iparágat ért súlyos kár közötti ok-okozati viszonyon.

▼B

4. A KÁR OKÁVAL KAPCSOLATOS KÖVETKEZTETÉS

(201) Az érdekelt felek által az ok-okozati viszonnyal kapcsolatban az ideiglenes intézkedések bevezetését követően ismertetett érvek nem módosították az ideiglenes rendelet átfogó következtetéseit.

(202) A Koreából származó szubvencionált behozatalon kívüli tényezők, azaz a más országokból származó behozatal, az általános gazdasági visszaesés, a közösségi iparág exporttevékenysége és a piacon már létező többletkapacitás hozzájárulhatott a közösségi iparág VI alatti kárához. A vizsgálat úgy ítélte meg, hogy ezek káros hatásának, akár külön, akár együttesen van ugyan jelentősége, azonban a szubvencionált behozatal által okozott jelentős kárt nem kérdőjelezi meg.

(203) A közösségi iparág exportértékesítéseinek alacsony ára szintén hozzájárulhatott a kárhoz. Azonban figyelembe véve a kivitel alacsony volumenét a közösségi értékesítés volumenéhez képest a VI alatt, a közösségi iparágnak okozott kár nem tulajdonítható az iparág kiviteleinek.

(204) A világszintű többletkapacitás már több éve, így a bázisidőszak alatt is jellemző volt. Ezért önmagában a többletkapacitás nem okozhatta az árak hirtelen esését, ami a közösségi iparágnak okozott kárhoz vezetett. Ezenkívül a szubvencionált behozatal önmagában is jelentős túlkínálatot eredményezett.

(205) A vizsgálat valóban kimutatta, hogy a bázisidőszak alatt a Hynixtől származó szubvencionált behozatalt olyan mennyiségben és olyan árakon értékesítették a közösségi piacon, ami jelentős kárt okozott a közösségi iparágnak. Megállapították, hogy alapvetően ez a behozatal vezetett a közösségi árak drasztikus csökkenéséhez, ami jelentős veszteségeket okozott. Mindez súlyos következménnyel járt a közösségi iparág nyereségességére, és a szükséges beruházások fenntartására. Az elemzés alapján, amely az ismert tényezőknek a közösségi iparág helyzetére gyakorolt hatását megfelelően elkülönítette a szubvencionált behozatal káros hatásaitól, azt a következtetést vonták le, hogy ezek a tényezők nem változtatnak a szubvenció és a kár közötti ok-okozati viszonyon. Ennek megfelelően az a következtetést vonták le, hogy ez a behozatal az alaprendelet 8. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott a közösségi iparágnak.

H. A KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

(206) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egyetlen felhasználó vagy forgalmazó sem tett észrevételt a közösségi érdekkel vagy a vizsgálat egyéb szempontjaival kapcsolatban. Még a csekély számú együttműködő felhasználók sem tettek észrevételt az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban. A közösségi iparág támogatta a közösségi érdek ideiglenes meghatározását.

(207) Bár közvetlenül nem volt érintett, az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a Hynix azzal érvelt, hogy a közösségi iparág nem rendelkezett az ügyfelei ellátásához szükséges kapacitással, és a Hynix kiszorítása a közösségi piacról csak a többi Közösségen kívüli termelő piaci részesedésének növekedéséhez vezet.

▼B

(208) A Hynix előterjesztett érvei nem meggyőzőek. Ellentmond a Hynix korábbi érvelésének, amely szerint magának a közösségi iparágnak tulajdonítható a többletkapacitással kapcsolatos helyzetet. A közösségi iparág továbbra is jelentős tartalékkapacitással rendelkezik, amely felhasználható, ha a piaci feltételek lehetővé teszik a tisztességes versenyt. Másrészt az intézkedéseknek nem az a célja, hogy a Hynixet kiszorítsák a közösségi piacról, hanem olyan mértékben ellensúlyozza a szubvenciót, amilyen mértékben a Hynixtől származó behozatal előnyhöz jutott a piac beszállítóival szemben.

(209) Mivel a közvetlenül érdekelt felek részéről nem érkezett észrevétel, az ideiglenes rendelet (158)–(174) preambulumbekezdésének megállapításait és következtetéseit megerősítik. Megállapították, hogy a végleges kiegyenlítő intézkedések bevezetése nem ellentétes a közösségi érdekkel.

I. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

(210) A szubvenciókkal, a kárral, a kár okával és a közösségi érdekkel kapcsolatos következtetések alapján megállapították, hogy végleges kiegyenlítő intézkedéseket kell bevezetni a Koreai Köztársaságból származó szubvencionált behozatal által a közösségi iparágnak okozott további kár megakadályozása érdekében.

1. A KÁR MEGSZÜNTETÉSÉHEZ SZÜKSÉGES KÜLÖNBÖZET

(211) A végleges intézkedések mértékének meghatározásakor figyelembe kell venni a szubvenció megállapított összegét és a közösségi iparágnak okozott kár összegét.

(212) A végleges intézkedéseket olyan szinten kell bevezetni, amely a szubvenció megállapított összegének túllépése nélkül megfelelően megszünteti a szóban forgó behozatal által okozott kárt. A káros szubvenció hatásának megszüntetéséhez szükséges vám kiszámításakor figyelembe vették, hogy az intézkedésnek lehetővé kell tennie, hogy a közösségi iparág fedezze a saját költségeit, és összességében olyan ésszerű adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet rendes versenyfeltételek mellett, azaz a szubvencionált behozatal nélkül a hasonló termékek közösségi értékesítésével elérne. A számítás során használt adózás előtti haszonkulcs a forgalom alapján 15 % volt, ami szükséges az iparág ésszerű beruházásainak fenntartásához. Ez a haszonkulcs a közösségi iparág által a VI-t megelőző két évben elért átlagnak felel meg.

(213) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a Hynix azzal érvelt, hogy a 15 %-os nyereség nincs összhangban a Koreából és Japánból származó DRAM-okkal kapcsolatos korábbi dömpingellenes eljárásokban alkalmazott 9,5 %-os haszonkulccsal. Meg kell jegyezni, hogy az említett dömpingellenes eljárásokra több mint 10 évvel ezelőtt került sor, amikor a piaci körülmények és maga a termék is különböző volt. Figyelembe véve a közösségi iparágnak a VI alatt okozott veszteségek nagyságrendjére, még ez a haszonkulcs is olyan kármegszüntetési különbözetet jelent, amely magasabb a szubvenció megállapított összegénél.

(214) A fenti említettek alapján a kármegszüntetési különbözet megállapítására használt, az ideiglenes rendelet (177)–(179) preambulumbekezdésében ismertetett módszereket megerősítik.

▼B

2. A VÁM FORMÁJA ÉS MÉRTÉKE

(215) Mivel a Hynix Semiconductor Inc.-vel kapcsolatos szubvenció mértékéről megállapították, hogy az kisebb a kármegszüntetési különbözetnél, a kivetendő végleges kiegyenlítő vámtételnek meg kell felelnie az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban megállapított szubvenció mértékével, azaz 34,8 %-kal. Mivel a Samsung Electronics Co., Ltd. tekintetében megállapított szubvenció nem haladta meg a minimális küszöbértéket, erre a vállalatra nem kell kiegyenlítő vámot alkalmazni.

(216) Az egyes vállalatokra vonatkozó, e rendelet szerinti kiegyenlítő vámokat e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok a szóban forgó vállalatoknak a vizsgálat alatti helyzetét tükrözik. Ezek a vámtételek (az „összes többi vállalatra” alkalmazandó országos vámmal szemben) így kizárólag az érintett országból származó és az érintett vállalatok, így az említett jogi személyek által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. E rendelet rendelkező részében névvel és címmel kifejezetten nem említett vállalatok által, beleértve a kifejezetten említettekkel üzleti kapcsolatban álló vállalatokat is, gyártott behozott termékek nem részesülhetnek az e vámok nyújtotta előnyből, és rájuk az „összes többi vállalatra” alkalmazandó vámtétel vonatkozik.

(217) Az ezekre a vállalatokra kivetett egyedi kiegyenlítő vámok alkalmazására vonatkozó kérelmeket (például az érintett vállalat nevének megváltozását, illetve új termelő- vagy értékesítő egységek létrehozását követően) haladéktalanul be kell nyújtani a Bizottsághoz ([1]), a kérelem pedig tartalmazza az összes szükséges információt, különösen a vállalat termelési, belföldi és export értékesítési tevékenységeinek az említett névváltozás vagy az új termelő- vagy értékesítő egységek létrehozása miatt bekövetkezett módosításával kapcsolatos adatokat. A Bizottság adott esetben a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően az egyedi vámtételek nyújtotta előnyökből részesülő vállalatok jegyzékének frissítésével módosítja ezt a rendeletet.

J. AZ IDEIGLENES VÁM BESZEDÉSE

(218) Az exportáló termelők tekintetében megállapított kiegyenlíthető szubvenció összege és a közösségi iparágnak okozott súlyos kár alapján úgy ítélték meg, hogy a 708/2003/EK rendelet alapján kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámmal biztosított összeget a véglegesen kivetetett vám, illetve az ideiglenes vám mértékének megfelelően – amennyiben ez utóbbi az alacsonyabb – véglegesen be kell szedni,

([1]) Európai Bizottság – Kereskedelmi Főigazgatóság –B Igazgatóság –J-79 5/17 – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brüsszel.

▼B

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

▼M1

(1) Végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni a Koreai Köztársaságból származó egyes, dinamikus véletlen hozzáférésű memória (DRAM) néven ismert, a fémoxid félvezető (MOS) gyártási technológia változatai, köztük komplementer MOS (CMOS) technológiák révén előállított elektronikus integrált áramkörökre, függetlenül azok típusától, sűrűségétől, változatától, hozzáférési sebességétől, konfigurációjától, tokozásától vagy adattovábbító blokkjától stb.

Az előző bekezdésben meghatározott DRAM-ok az alábbi formában fordulnak elő:

— az ex 8542 21 01 KN-kód (8542 21 01 10 TARIC-kód) alá tartozó DRAM szilíciumszeletek,

— az ex 8542 21 05 KN-kód (8542 21 05 10 TARIC-kód) alá tartozó DRAM-csipek,

— a 8542 21 11, a 8542 21 13, a 8542 21 15 és a 8542 21 17 KN-kód alá tartozó lapra szerelt DRAM-ok,

— az ex 8473 30 10 KN-kód (8473 30 10 10 TARIC-kód), az ex 8473 50 10 KN-kód (8473 50 10 10 TARIC-kód) és az ex 8548 90 10 KN-kód (8548 90 10 10 TARIC-kód) alá tartozó többszörösen összetett DRAM-ok (memóriamodulok, memórialapok vagy más összetett formák),

— a Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó ►C1 (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-okba beépített ◄, az ex 8473 30 10 KN-kód (8473 30 10 10 TARIC-kód), azex 8473 50 10 KN-kód (8473 50 10 10 TARIC-kód) és az ex 8548 90 10 KN-kód (8548 90 10 10 TARIC-kód) alá tartozó ►C1 csipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok. ◄

▼M2

(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra a következő végleges kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni:

Koreai gyártók	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Samsung Electronics Co., Ltd (a továbbiakban: Samsung) 24th Fl., Samsung Main Bldg 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro Jung-Gu, Szöul	*0 %*	*A437*
Hynix Semiconductor Inc. 891, Daechidong Kangnamgu, Szöul	*32,9 %*	*A693*
Összes többi vállalat	*32,9 %*	*A999*

(3) A nyilatkozattevőnek az egységes vámokmány (Single Administrative Document, SAD) 44. rovatában fel kell tüntetnie az alábbi termék- és származásleírásoknak megfelelő, az alábbi táblázatban szereplő hivatkozási számot, amikor a többszörösen összetett DRAM-ok szabad forgalomba bocsátására vonatkozó vámáru-nyilatkozatot a tagállamok vámhatóságainak benyújtja. A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra a következő végleges kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni:

▼**M2**

Sz.	Termék/származás leírása	Hivatkozási szám	Vámtétel (%)
1	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek a Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, vagy a Koreai Köztársaságból származó és a Samsung által gyártott DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak	D010	0 %
2	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ kevesebb mint 10 %-át teszik ki	D011	0 %
3	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ legalább 10 %-át, de kevesebb mint 20 %-át teszik ki	D012	3,2 %
4	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ legalább 20 %-át, de kevesebb mint 30 %-át teszik ki	D013	6,5 %
5	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ legalább 30 %-át, de kevesebb mint 40 %-át teszik ki	D014	9,8 %
6	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ legalább 40 %-át, de kevesebb mint 50 %-át teszik ki	D015	13,1 %
7	A Koreai Köztársaságon kívüli országokból származó, ►**C2** (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM-ok ◄, melyek olyan, a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipeket és/vagy lapra szerelt DRAM-okat tartalmaznak, melyeket a Samsungon kívüli vállalatok gyártottak és melyek ►**C2** a (nem egyedi kialakítású) többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számított nettó árának ◄ legalább 50 %-át teszik ki	D016	16,4 %

▼M1

(4) A (3) bekezdéssel összefüggésben az 1-es számmal jelzett termék/származásleírások esetében elegendő a hivatkozási számot feltüntetni az egységes vámokmány 44. rovatában; további igazoló okmányok benyújtására ebben az esetben nincs szükség. Az összes többi termék/származásleírás esetében a nyilatkozattevőnek be kell nyújtania az utolsó gyártó mellékletben meghatározott követelményeknek megfelelő nyilatkozatát, amely tanúsítja a többszörösen összetett DRAM valamennyi alkotórészének származását, értékét, s feltünteti az előállításukban részt vevő gyártókat. A nyilatkozatot a vállalat fejléces papírján kell benyújtani, s a vállalat bélyegzőjével hitelesíteni.

▼M2

(5) Amennyiben a (3) bekezdés rendelkezéseivel ellentétben az egységes vámokmányon nem tüntetnek fel hivatkozási számot, vagy ha a (4) bekezdésben ismertetett esetekben kötelező nyilatkozatot nem mellékelik a vámáru-nyilatkozathoz – ellenkező értelmű bizonyíték hiányában –, úgy kell tekinteni, hogy a többszörösen összetett DRAM a Koreai Köztársaságból származó termék, melyet a Samsungon kívüli vállalatok állítottak elő; ebben az esetben 32,9 %-os kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni.

Azokban az esetekben, amikor egyes, többszörösen összetett DRAM-okba beépített DRAM-chipeken és/vagy lapra szerelt DRAM-okon a feltüntetett jelzés nem egyértelmű, és gyártóik nem azonosíthatók egyértelműen a (4) bekezdésben előírt nyilatkozat alapján – ellenkező értelmű bizonyíték hiányában –, azt kell feltételezni, hogy ezek a DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok a Koreai Köztársaságból származnak, és kiegyenlíthető vám fizetésére kötelezett gyártók állították elő őket. Ezekben az esetekben a többszörösen összetett DRAM-okra alkalmazandó kiegyenlítő vámtételt annak alapján kell kiszámolni, hány százalékát teszi ki a Koreai Köztársaságból származó DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok közösségi határparitáson számolt nettó ára a többszörösen összetett DRAM közösségi határparitáson számolt nettó árának, a (3) bekezdésben szereplő táblázat 2–7. pontjának alapján. Ha azonban a fentiekben említett DRAM-chipek és/vagy lapra szerelt DRAM-ok értéke alapján az ezeket tartalmazó, többszörösen összetett DRAM-ok koreai származásúnak minősülnek, akkor 32,9 %-os kiegyenlítő vámtételt kell alkalmazni a többszörösen összetett DRAM-okra.

▼M1

(6) A tagállamok vámhatóságai által végzett adatellenőrzés céljára értelemszerűen a 2026/97/EK tanácsi rendelet 28. cikkének (1), 28. cikkének (3), 28. cikkének (4) és 28. cikkének (6) bekezdését kell alkalmazni.

▼B

►M1 (7) ◄ Eltérő rendelkezés hiányában a hatályos vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 708/2003/EK rendelettel a Koreai Köztársaságból származó DRAM-ok behozatalára kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámokkal biztosított összeget a véglegesen kivetetett vám, illetve az ideiglenes vám mértékének megfelelően – amennyiben ez utóbbi az alacsonyabb – beszedik. A végleges kiegyenlítő vámtételen felül biztosított összeget felszabadítják.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.